

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Fitxer 11CE1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 383

Comissió d'Esports

Sessió 11, dimarts 25 de novembre de 2025

Presidència de l'I. Sr. Lluís Mijoler Martínez

Sessió 11 de la CE

La sessió de la Comissió d'Esports (CE) s'obre a ****. Presideix Lluís Mijoler Martínez, acompanyat del vicepresident, Manuel Reyes López, i de la secretària, Mónica Ríos García. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Mario García Gómez](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Guillem Mateo Sellas](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmases i Thió](#), [Anna Erra i Solà](#), [Montse Ortiz i Martí](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert i Caballero](#), [Marta Vilalta i Torres](#) i [Jordi Viñas i Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre la situació de la federació i de la pràctica esportiva (tram. 356-01123/15). Montse Ortiz i Martí, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença de José Miguel Calle Echevarría, director general de la Federació Catalana de Futbol, davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre la situació de la Federació (tram. 356-01163/15). Montse Ortiz i Martí, Grup Parlamentari de Junts, José Ignacio Aparicio Ciria, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Marta Vilalta i Torres, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Pau Ferran Navarro, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Lluís Mijoler Martínez, Grup Parlamentari Comuns, Laura Fernández Vega, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença de Sergi Garrido Amestoy, vicesecretari general de la Federació Catalana de Futbol, davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre la situació de la Federació (tram. 356-01164/15). Montse Ortiz i Martí, Grup Parlamentari de Junts, José Ignacio Aparicio Ciria, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Marta Vilalta i Torres, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Pau Ferran Navarro, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Lluís Mijoler Martínez, Grup Parlamentari Comuns, Laura Fernández Vega, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sessió informativa de la Comissió d'Esports amb el conseller d'Esports sobre els esdeveniments esportius organitzats o finançats per la Generalitat en què participin equips, seleccions o entitats patrocinades pel Govern d'Israel o per empreses vinculades a l'Estat d'Israel (tram. 355-00128/15). Sessió informativa.

5. Sessió informativa de la Comissió d'Esports amb el conseller d'Esports sobre el procés de les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport (tram. 355-00129/15). Sessió informativa.

6. Proposta de resolució sobre la construcció d'un nou poliesportiu a Cervera (tram. 250-00498/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 209, 8; esmenes: BOPC 236, 34).

7. Proposta de resolució sobre el suport als esports de mar i als clubs nàutics (tram. 250-00615/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 255, 19).

El president

Bona tarda a totes i a tots. Bé, si us sembla, com que el conseller ha estat molt puntual i li agraïm molt la presència però també la puntualitat, fem una alteració de l'ordre del dia per tal de passar posteriorment a la seva compareixença la votació de les dades de les admissions a tràmit d'aquelles... *(el lletrat intervé sense fer ús del micròfon)* de les sol·licituds de compareixences, ho votarem després, just abans de la PR.

Proposta de resolució sobre el suport als esports de mar i als clubs nàutics (posposada)

250-00615/15

I alterem també a l'ordre del dia quant a la petició de posposar la proposta..., el punt número 7, que era la proposta de resolució sobre el suport als esports de mar i als clubs nàutics i, per tant, queda sobre la taula per debatre-la en una propera comissió. *(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)* Sí, en primer lloc hi ha alguna substitució per part dels grups? Junts.

Montse Ortiz i Martí

Sí. Per part de Junts la diputada Urroz substitueix el diputat Dalmases i el diputat Corominas substitueix el diputat Padrós.

El president

Alguna substitució més? Candidatura d'Unitat Popular.

Dani Cornellà Detrell

Sí, perdoni, president, vindré jo en lloc de la diputada Laure Vega.

El president

Molt bé, doncs no havent-hi més substitucions, passem a l'ordre del dia tal i com estava formulada.

Sessió informativa de la Comissió d'Esports amb el conseller d'Esports sobre els esdeveniments esportius organitzats o finançats per la Generalitat en què participin equips, seleccions o entitats patrocinades pel Govern d'Israel o per empreses vinculades a l'Estat d'Israel

355-00128/15

Sessió informativa de la Comissió d'Esports amb el conseller d'Esports sobre el procés de les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport

355-00129/15

Comencem, doncs, pel punt número 4, que és la sessió informativa de la Comissió d'Esports amb el conseller, el 4 i el 5, que substanciarem, conjuntament amb el Conseller d'Esports, primera, sobre els esdeveniments esportius organitzats o finançats per la Generalitat en què participin equips, seleccions o entitats patrocinades pel govern d'Israel o per empreses vinculades a l'Estat d'Israel. I el cinquè és el mateix pel que fa al procés de les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport. Senyor conseller, té la paraula pel temps que consideri necessari.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

Moltes gràcies, president. Gràcies, diputats, diputades. Intentaré ser el més clar possible, perquè amb un exercici crec que fa falta a nivell de transparència i claredat sobre els dos temes que avui ens porten aquí a la comissió. I intentaré també ser el més breu possible dintre d'aquesta, que tot quedi molt clar, molt clar. Així que intentaré no esgotar els trenta minuts. Aniré amb les ulleres, ja fa temps que les porto. No penseu que faig aquí un Pedro Sánchez d'aquests. (*Rialles.*) Ho dic, ho aclareixo, perquè ja a la compareixença inicial ja les portava, és a dir, que això ja ho veia...

Molt bé, sí, no, tranquil. Molt bé, doncs com us deia abans, comparec davant de vostès per oferir una explicació molt detallada, rigorosa i honesta sobre els dos assumptes d'interès per vostès i pel Departament, evidentment. D'una banda, el

procés electoral de la Federació Catalana de Futbol i el paper que hi ha exercit la Generalitat de Catalunya. I d'altra, el posicionament, també com heu dit vosaltres, del Govern davant de la participació d'equips i esportistes israelians en competicions que tenen lloc a Catalunya. Són debats diferents, però al final tenen un mateix fil per a nosaltres, que és la responsabilitat i les garanties i la transparència.

Respecte al tema de la Federació Catalana de Futbol i també a l'actuació i a la vegada l'actuació del Tribunal Català de l'Esport, el que m'agradaria explicar és quin és el marc institucional i què és el Tribunal Català de l'Esport i quin és el paper del departament també, perquè quedi clar tots els papers, perquè crec que aquí hi ha hagut confusió i barreja moltes vegades.

Començo pels fonaments. A Catalunya, el Tribunal Català de l'Esport és l'òrgan suprem jurisdiccional esportiu en àmbits electoral, competitiu i disciplinari, regulat pel text únic de la Llei de l'esport i pel seu Reglament, i actua amb autonomia i independència totals i resol en instància administrativa les qüestions de la seva competència. Recalco la part d'autonomia i independència totals. El Departament d'Esports n'assegura el suport material, de personal i pressupostari, però no dicta resolucions ni en condiciona els tempos. Respecte escrupolós, com ha de ser, a la separació dels rols dels dos.

El Tribunal Català de l'Esport està integrat per set membres i una secretaria, amb veu i sense vot, nomenats per la secretària, en aquest cas secretari general de l'Esport, a proposta d'entitats externes, que són l'Il·lustre Consell de l'Advocacia Catalana, la UFEC i el col·legi de professionals de l'activitat física i l'esport, el COPLEFC. El propi tribunal és el que escull la presidència i la vicepresidència. La normativa fixa quòrums, mandats –que es fixa en quatre anys– i un règim d'incompatibilitats i d'abstenció molt estricte per salvaguardar la imparcialitat. Inclou també la possibilitat de suspensió o cessament si hi hagués inassistències injustificades o actuacions irregulars. Així s'asseguren, evidentment, les garanties i la independència.

Una mica de context. Quina és la situació del Tribunal Català de l'Esport? D'on venim i on estem actualment? Quan el nou Govern pren possessió a l'agost del 2024, com vostès ja saben, i es crea al Departament d'Esports, el Tribunal Català de l'Esport

es trobava en règim de continuïtat de mandats, pendent de renovació. Es van activar els nomenaments amb les entitats proposants per dotar-lo de plena capacitat operativa.

A data recent, la composició és la següent: presidència en funcions fins al nou nomenament, secretaria nomenada i cinc vocalies nomenades. Resten dos nomenaments pendents, als quals s'està explicant el test d'incompatibilitats. Per tant, a hores d'ara el Tribunal Català de l'Esport funciona amb quòrum i amb capacitat decisòria. I permeti'm subratllar-ho: normalitzar la situació del Tribunal Català de l'Esport i blindar la imparcialitat ha estat i és condició imprescindible..., imprescindible –perdó– per a qualsevol decisió. I aquestes decisions han de ser perquè siguin sòlides, eficaces, evidentment, i de manera incontestables. És a dir, queda clar el que nosaltres hem volgut ha sigut normalitzar al màxim possible la situació del Tribunal Català de l'Esport, d'ençà que nosaltres hem entrat com a departament.

Respecte a les denúncies i trasllats que hi ha hagut per la via administrativa esportiva, entre abril de 2024 i març del 2025, s'han presentat denúncies que assenyalen irregularitats en el procés electoral de la Federació Catalana de Futbol, centrada especialment en la repetició de les votacions del 13 de febrer de 2023, com ara falsedat documental, vots delegats sostinguts amb certificacions presumptament irregulars, substitució de membres en òrgans electorals, instruccions indegudes i ús de recursos federatius durant el procés. Parlem, com us he dit abans, de les votacions del 13 de febrer de 2023.

Aquestes denúncies provenen principalment del senyor Oriol Camacho i el senyor Miguel Galán i el Departament el que ha fet ha registrat i traslladat formalment aquestes denúncies al Tribunal Català de l'Esport, com toca. I el 13 de maig de 2025 es va causar un ofici d'impuls al tribunal i a partir d'aquí s'ha informat a les parts de tots els tràmits efectuats i s'han mantingut també reunions informatives per a acreditar-ne la traçabilitat, és a dir, diligència administrativa i portes obertes sempre.

Quina és la situació actual? El 5 de juny del 2025, el Tribunal Català de l'Esport comunica que manté oberta la fase d'informació reservada, vigent des d'abril del 2024, per delimitar fets i possibles responsabilitats i que els fets denunciats podrien

enquadrar-se en infraccions molt greus, com podrien ser l'abús d'autoritat, l'alteració de processos i l'ús indegut de fons. Tanmateix, vista l'existència de procediments judicials en curs, tant penal com contenciós, el tribunal incoa el procediment per evitar la prescripció de les possibles infraccions, però seguidament suspèn, fins a la sentència del jutjat, la tramitació de l'expedient disciplinari per evitar col·lisions i solapament i respectar per damunt de tot el principi de prejudicial penal.

Què és el que ha fet i el que no pot fer el departament. Què ha fet? U, normalitzar el Tribunal Català de l'Esport amb nomenaments i donant-lo la plena capacitat. Dos, canalitzar i acreditar la traçabilitat de totes les denúncies davant de l'òrgan competent. I tres, instar formalment l'impuls de les actuacions, com us he dit abans el 13 de maig de 2025, i mantenir comunicació amb les parts.

També vull que quedi molt clar el que no pot fer el departament d'Esports i el que no pot fer és, un, no podem substituir el Tribunal Català de l'Esport ni dirigir la seva instrucció o resolució. Dos, no podem obrir o tancar causes judicials, evidentment, ni anticipar resultats. I tres, no podem desatendre el marc d'independència que protegeix la seguretat jurídica.

Diputats, diputades i persones del sector del futbol que ens estiguin veient, la diferència entre el soroll i la governança. Nosaltres hem fet sempre i, cronològicament jo crec que ha quedat molt detallat, el que tocava i com tocava. Hem aportat ordre institucional, traçabilitat respecte a la independència dels òrgans i, per tant, garanties abans que presa i imparcialitat abans que titulars i sorolls.

Sobre l'últim fet sobrevingut, la sol·licitud d'inspectors i eventual convocatòria subsidiària d'assemblea. Vull informar, com segurament ja saben vostès, d'un fet recent que finalment, el dia 19 de novembre de 2025, és a dir, la setmana passada ha

Fitxer 11CE2

entrat al registre un escrit d'assembleistes de la Federació Catalana de Futbol que demanen al Consell Català de l'Esport que convoqui subsidiàriament l'Assemblea General Extraordinària, si la Junta no ho fa en quinze dies des de la seva petició. La

nostra assessoria jurídica ens ha emès el criteri, que és tant el Decret 58/2010 com els Estatuts de la Federació Catalana de Futbol preveuen que, si la Junta no convoca en quinze dies naturals una assemblea degudament sol·licitada per almenys el quinze per cent dels assistents..., dels assembleistes –que sembla és el cas–, el Consell Català de l'Esport pot requerir la Junta i, si persisteix la inacció, convocar directament l'assemblea i adoptar els acords necessaris. Però que quedi clar, això ho farem si es dona el supòsit.

Per tant, ara el que toca i el que fem és esperar a que la Federació Catalana de Futbol validi les signatures i, a partir d'aquí, en funció de com evolucioni el procés, intervindrem. Volem donar el marge de respectar els processos interns de les entitats privades i alhora garantir els drets dels assembleistes. El que hem fet i seguirem fent és gestionar bé, amb garanties, amb el Tribunal Català de l'Esport Independent, amb imparcialitat blindada i una administració que canalitza, impulsa i respecta. Evidentment, les firmes, com vostè ja saben, van venir la setmana passada. Per tant, encara estem en aquest procés de validació de la Federació Catalana. Per això molta gent que avança possibles escenaris no, a nosaltres no ens toca, evidentment, de parlar d'escenaris futurs totalment incerts.

El que volem, al final, és una transparència que el que vol dir és rendir comptes del que depèn de nosaltres, no crear falses expectatives sobre allò que no ens correspon i sempre, com sempre he dit, segurament ja m'han sentit més d'una vegada, tenir l'esportista al centre. I això és el que ens diu, el que reclama és tenir les regles clares i també la seguretat jurídica per a tot el teixit esportiu. Molt bé, fins aquí el tema de la Federació.

Passo al següent punt del dia, que és sobre el tema dels esdeveniments esportius organitzats per la Generalitat o finançats per la Generalitat, en què participin equips, seleccions o entitats patrocinades pel govern d'Israel o per empreses. El Govern de Catalunya, evidentment, sempre ha defensat i defensa els drets humans i condemna per damunt de tot les vulneracions greus que tots hem vist. Entenem les veus que demanen exclusions d'equips i esportistes israelians i comprenem, evidentment, el dol i la indignació que hi ha hagut per part de molta gent. Ara bé, també hem de ser clars i responsables. Hi ha decisions que en l'ecosistema esportiu internacional no

depenen del Govern de Catalunya. Moltes competicions, com vostès ja saben, es regeixen per organismes rectors com el Comitè Olímpic Internacional, federacions internacionals, organitzacions internacionals, que ells estableixen uns criteris d'admissió i de participació.

Això no vol dir, ni molt menys renunciar als principis. Vol dir ser responsable també amb els nostres esportistes i amb el nostre compromís amb el suport als clubs i a les federacions, perquè també s'hi juguen molt. El nostre camí és doble. D'una banda, exercir diplomàcia esportiva per influir on es prenen les decisions, promovent criteris coherents amb els drets humans als fòrums competents, que això ja és una política general del Govern i, d'altra també, quan la competició no depèn del nostre decisor i no podem alterar la participació per via reglamentària, valorar cas a cas, que és el que han fet. Naturalesa de l'esdeveniment, règim jurídic aplicable, impacte sobre seguretat, convivència, fer-ho preservant les dues grans garanties que per a nosaltres són irrenunciables, que és la llibertat d'expressió, per un costat, i la seguretat dels esportistes i del públic en esdeveniments esportius.

I aquesta mirada l'acompanyem de polítiques de fons que ja estem desplegant: protocols contra els discursos d'odi, la discriminació a les formacions del teixit esportiu català, canals de denúncia, campanyes de valors amb el sistema federatiu, també amb els consells. És a dir, tot el que està a les nostres mans. El nostre missatge és molt clar i una mica semblant al d'abans: tampoc podem crear falses expectatives on no tenim competència. On puguem decidir, decidirem amb coherència; on no puguem, intentarem influir i protegirem les llibertats i la convivència i, com ho torno a repetir, sempre pensant i ficant els nostres esportistes al centre.

Ja per concloure, després d'aquestes dues explicacions dels dos temes que ens han portat avui aquí la comissió, evidentment quedo a l'espera de les seves consideracions i preguntes, però vull acabar resumint la compareixença amb la idea central que tenim, que és que el nostre criteri, com sempre i com ha de ser, és respectar la llei, és normalitzar institucions, cooperar amb el que n'és competent i per damunt de tot, com us deia abans, protegir el nostre esportista.

En el cas de la Federació Catalana de Futbol, ja els ho he dit, hem fet el que tocava i com tocava. El Tribunal Català de l'Esport, amb capacitat, denúncies traslladades i traçades i imparcialitat com a base fonamental. Davant de la convocatòria, com els he dit abans, de subsidiària de l'Assemblea, actuarem amb proporcionalitat i seguretat jurídica per damunt de tot. Primer, veure com es desenvolupa aquest procés de validació de signatures. Després, si cal, la garantia dels drets per part de l'Administració.

I en l'àmbit internacional, com els he dit, busquem aquest equilibri per garantir la llibertat d'expressió, per un costat, i la seguretat dels esportistes i del públic per un altre. Evidentment no ens agrada el que hem vist. Ningú crec que li ha d'agradar el que hem vist a Gaza i ho condemnem amb rotunditat. Però tampoc podem crear falses expectatives on no tenim competència. Per tant, jo, que com ja he repetit bastant durant la compareixença, el que crec que nosaltres hem de vetllar sempre és que hem de buscar garanties abans que pressa i molta imparcialitat abans que titulars i soroll.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller! I ara procedirem a la intervenció dels grups parlamentaris. Comencen els grups parlamentaris proponentes, per ordre de major a menor, però diputat Cornellà, si considera adient començar mentre fem el canvi posteriorment, doncs, teniu la paraula Candidatura d'Unitat Popular, el diputat Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Bona tarda. Benvinguts a la comissió, vostès i el seu equip que els acompanya. Bé, primer de res, un esment sobre el tema de la selecció. (*Remor de veus.*) Bé, primer de tot... Ha anat bé, ha anat bé. Nosaltres també pensem que no està en cap cas legitimar l'Estat d'Israel, per tant, també en temes esportius, i menys veient el que ha passat, el genocidi que pateix Gaza i que encara, tot i la teòrica aquest procés de pau que hi ha, encara hi ha desenes de morts en territori palestí i a la ciutat de Gaza. Per tant, doncs, cap mena de legitimació en aquest Estat.

I, per altre costat, sí que nosaltres pensem que el partit es podia haver fet més des del Govern per fer-lo més visible i unes condicions millors per garantir aquest partit entre la selecció catalana i amb la selecció palestina. Es podia haver fet millor feina i es podia haver garantit, segurament, un ple encara molt més, un ple absolut, tot i que va ser un èxit, no?, que amb aquestes més de trenta mil persones, pensem que es podia haver fet molt més per facilitar omplir el camp.

I referent a l'altre tema, nosaltres sí que ens preocupa fer un seguiment de tot el que està passant a la Federació i tenim unes quantes preguntes per vostè amb relació a la situació judicialitzada, evidentment, però també el que està passant en l'actualitat. Nosaltres ens agradaria saber en quin moment vostè va tenir coneixement formal de la judicialització d'aquest cas, del contingut íntegre de la denúncia presentada pel secretari general de la Federació, que en aquell cas, el senyor Oriol Camacho, que detallava l'ús de recursos federatius, l'obstrucció policial i la manipulació de meses electorals, uns fets molt greus.

En segon cas, ¿per què el Departament d'Esports va permetre que la denúncia per infraccions molt greus romangués paralitzada en la fase d'instrucció d'informació reservada del TC durant més d'un any i mig, de l'abril del 24 a l'octubre del 25, sabent que aquesta fase no interromp el termini de prescripció de les infraccions? I, en aquest cas, doncs si aquí va caldre la intervenció del Síndic de Greuges, perquè vostès ens han dit que el 13 de maig del 2025 van fer un ofici d'impuls. Potser aquí també hauríem d'haver explicat que ja s'hi havia posat el síndic de Greuges pel mig, a instàncies del senyor Oriol Camacho, que havia demanat una petició que el síndic impulsés les diligències. I després que s'hi posi el síndic, vostès fan aquest ofici d'impuls. Com valora la decisió del TC d'arxivar la denúncia per l'ús incorrecte de fons privats federatius? Incloent-hi l'ús de targetes Visa Business per a captació de vots, al·legant manca de competència de la Llei de l'esport, quan aquesta tipifica explícitament l'ús incorrecte de fons privats com a infracció de la conducta esportiva, que és l'àmbit propi del Tribunal Català de l'Esport.

Després, sobre totes les irregularitats que s'han constatat ja, de fet, durant el procés electoral, ¿ha estat el seu departament informat oficialment dels atestats dels Mossos d'Esquadra, que constaten que vint-i-vuit..., ai, vuitanta-vuit directius de

clubs van declarar que se'ls havia falsificat la seva signatura en documents claus per al procés electoral? Que es van elevar a públic 213 certificats amb signatures suposadament falsificades per utilitzar-la, per utilitzar les fotos en les votacions, amb la participació directa del personal federatiu de confiança de la direcció? I en aquest cas, ¿per què el Departament no va iniciar cap expedient informatiu o disciplinari immediat davant la gravetat d'un frau massiu que va afectar la fe pública i la netedat d'un procés electoral teòricament tutelat per la Generalitat?

¿Com valora que els Mossos hagin confirmat que el cost de les 231 actes notariales esmentades, prop de 25.000 euros, es va pagar a través d'una mercantil de l'assessor del president, amb fons procedents de la contractista de la Federació Catalana de Futbol i que el concepte de pagament era explícitament «Pago a cuenta campaña Joan Soteras», indicant-nos clarament que les empreses que treballaven per a la federació estaven finançant la campanya d'un dels candidats? ¿Quines accions s'han emprès contra el director general, el senyor Calle, i el cap de gabinet de Presidència, davant les constatacions policials que el senyor Calle va ordenar utilitzar una xarxa paral·lela, integrada pels propis treballadors de la Federació, per coordinar la logística notarial en horari nocturn o laboral? Amb frases com «Todos los que no se hagan esta noche», de irregularidades, «no votaran». I això també consta als expedients policials. Que el senyor Prieto controlava perfils falsos a les xarxes socials per desacreditar els candidats opositors?

També, atès que vint dirigents i alts càrrecs investigats pels fets més greus, falsificació, manipulació electoral, desviament de fons, continuen en els seus càrrecs i la resolució del TC paralitza tota actuació. Per tant, quines mesures cautelars o provisionals concretes disposarà el Departament d'Esports per garantir que el procés judicial no es vegi afectat per la continuïtat de la Federació Catalana de Futbol? I ha considerat el Departament la possibilitat d'intervenir temporalment a la federació per preservar el deure de neutralitat i bon govern, atesa la gravetat dels fets constatats judicialment?

I en darrer lloc, saben que per les notícies que han sortit darrerament, que més de quatre-cents clubs han presentat signatures per demanar noves eleccions a la Federació Catalana de Futbol. Evidentment ho demanen davant de totes aquestes

irregularitats manifestes de les eleccions que es van celebrar el 2023. En aquest cas, quines mesures prendrà el seu departament per garantir la netedat d'un futur procés electoral? Especialment en compte aquí tenint..., s'ha de tenir..., s'ha de pensar que l'estructura dirigent actual segueix en l'exercici de les seves funcions.

Fitxer 11CE3

És a dir, la mateixa estructura que ha fet totes aquestes irregularitats a les eleccions passades encara hi és. Per tant, si hi ha unes noves eleccions, com es garantiria que aquestes siguin netes i fiables? I més veient l'històric de la Federació Catalana de Futbol. Perquè parlem del 2023, però podríem parlar d'altres. ¿Disposarà el departament d'Esports, la presència d'inspectors propis o la intervenció de personal extern independent en els nous comicis, en lloc del personal de la federació designat pel director general, que són els que van actuar a les darreres eleccions, per assegurar així la validesa de l'escrutini i evitar la manipulació del vot notarial, com en l'últim procés electoral?

Tot això són preguntes que nosaltres ens fem arran de tot el que està passant i veient que ara mateix no hi ha un moviment important. Són 1.500 clubs. Que més de quatre-cents ja hagin fet aquesta petició, hagin signat per fer aquesta assemblea i que es convoquin eleccions, crec que són dades molt significatives i més veiem el serial que continua amb la dimissió de vicepresidents o l'expulsió directa de vicepresidents, l'aparició de nous, etcètera.

Vostè ha dit que en cas de... que és veritat que són el quinze per cent dels assistents que han de demanar aquestes eleccions i que vostès s'esperaran a intervenir. I això ho entenem, perquè si la junta actual no fa cas a aquest quinze per cent que demanarà les eleccions, home, esperem que intervinguin, però no només intervenir per garantir que es facin aquestes eleccions si compleixen els requisits, sinó també per garantir que s'acabi aquesta brutícia que ha omplert la federació i que en pocs anys hem vist com es van repetir les eleccions, ara estan judicialitzades, és a dir, que s'ha de fer cau i net amb aquesta federació, sigui la Junta Directiva i també els treballadors que estiguin implicats perquè, com saben, els treballadors i les treballadores, sempre s'han de mantenir neutres i a les darreres eleccions i en les

altres això no ha estat així. S'ha utilitzat la mateixa estructura per afavorir candidatures concretes. I aquí sí que el Departament hi té molt a fer i aquí pot intervenir quan vulgui.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara tindria la paraula, en nom dels comuns, el senyor Lluís Mijoler,

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresident, conseller. Bona tarda de nou i gràcies per ser aquí. Coincidim en què el tema –començo amb l'ordre que vostè mateix ha plantejat– el tema sobre la Federació Catalana de Futbol, doncs, estem d'acord, és complex, és sensible. També estem d'acord que malauradament fa massa temps que protagonitza titulars que poc tenen a veure amb l'essència del que hauria de ser l'esport o del què entenem com l'esport, aquesta eina de convivència, d'educació i de valors i que sembla ben bé una altra cosa.

Jo li plantejaré el que al setembre, en la compareixença del secretari general d'Esports, vam insistir des dels comuns sobretot respecte de la necessitat de democratitzar l'esport. I avui jo crec que és un dels elements que fa que ens reafirmem en aquesta voluntat. L'espai ha de ser... Ai, l'esport ha de ser un espai de trobada, no pot ser mai un espai d'exclusió i aquest ha de ser el nostre punt de partida. I aquest és el que li demanem, conseller, que també sigui el punt de partida de la futura Llei de l'esport.

Les federacions són entitats privades, sí, estem d'acord, però exerceixen funcions públiques delegades i, per tant, el Govern i també aquest Parlament, no pot limitar-se només a mirar-ho des de la graderia. Quan la governança es trenca i la sospita s'estén, l'administració té l'obligació d'actuar, té l'obligació de fiscalitzar i, si cal, i sobretot, té l'obligació de reformar les regles del joc. És obligatori, per tant, per part d'aquest Parlament i del Govern, transitar cap a una nova governança.

I li plantejo tres qüestions: la feminització, la transparència i la integritat. Aquesta crisi pot i ha de ser una oportunitat de canvi. No n'hi ha prou amb resoldre les eleccions actuals. El que cal és evitar que això torni a passar. En primer lloc,

feminització real de la governança, no només hem de parlar de quotes, hem de parlar d'un canvi de cultura i d'un canvi de dinàmiques. Aquestes estructures que trobem tancades i patriarcals són, evidentment, el caldo de cultiu d'aquesta opacitat i males pràctiques. En segon lloc, dèiem transparència. Els processos electorals han de ser clars, editables i exemplars. No pot ser que el 2025, encara avui, es discuteixi la validesa d'un vot delegat o es discuteixi una acta notarial. Deia feminització, transparència i, per últim, sistemes d'integritat i *compliance* federativa. La nova llei de l'esport hauria d'incloure l'obligació que les federacions disposin de codis ètics vinculants, de canals segurs de denúncia, de protocols contra la corrupció i l'abús de poder, d'auditories periòdiques d'òrgans d'integritat independents. De la mateixa manera que demanem *compliance* a les grans empreses, hem de poder exigir integritat i rendició de comptes a qui gestiona un bé tan sensible com l'esport, i més encara quan estan gestionant diners públics. La credibilitat de l'esport català depèn d'això, de la seva integritat institucional. I, conseller, vostè representa l'esport català.

Per tant, des d'una voluntat que volem que sigui constructiva, li plantejaria tres qüestions molt concretes sobre el TC, sobre el Tribunal Català de l'Esport. ¿Considera, conseller, que el Tribunal Català de l'Esport necessita una reforma estructural o..., i/o més recursos per evitar que els conflictes s'eternitzin, com està sent el cas? En segon lloc, sobre el marc legal, ¿té previst que la futura llei de l'esport inclogui aquests mecanismes de control electoral més independents que li demanem i, si escau, figures d'integritat externa per evitar que les federacions siguin jutge i part? I en tercer lloc, sobre l'impacte, ¿com valora l'efecte que tot aquest soroll mediàtic i judicial està tenint sobre la marca l'esport català i sobre la confiança de les entitats petites envers les seves institucions?

Conseller, nosaltres volem parlar d'esport com a espai de comunitat, d'educació, d'inclusió i de salut, però per poder parlar d'això cal que les institucions funcionin i sobretot, cal que siguin creïbles. Si el Govern afronta aquest repte amb valentia, amb voluntat de regeneració i amb esperit transformador, ens trobarà al seu costat. Perquè per a nosaltres democratitzar l'esport és, al capdavant, fer país des de la igualtat i des del joc net.

I enllaço amb la segona part de la seva compareixença. Aquesta doble sessió informativa no va tampoc només d'esport i, per tant, no va només de competències, que s'hi ha referit en la seva intervenció. Va de política. Va sobretot de quina posició ocupa Catalunya en un món on els drets humans es violen cada dia i on massa sovint l'esport es fa servir com a aparador per blanquejar aquestes vulneracions.

De fet, fa només quinze dies, en la comissió d'Empresa i Treball, el conseller Miquel Sàmper compareixia per parlar dels contractes de la Generalitat amb empreses que operen als assentaments il·legals. Aquell dia els comuns li vam dir una cosa molt clara: Els diners públics de Catalunya no poden ni contribuir, ni directa ni indirectament a sostenir un règim d'ocupació i d'apartheid. Avui el debat és exactament el mateix, però traslladat a un altre terreny, al dels esdeveniments esportius i els patrocinis, perquè igualment estem parlant de diners públics. Estem parlant de decisions polítiques. Estem parlant de quins valors s'associen al nom del nostre país quan apareix al costat d'uns determinats escuts, logotips o patrocinadors. Perquè l'esport no és neutral.

L'esport pot ser un espai de convivència, de pau, de cooperació entre pobles, sí, però també pot ser una eina de propaganda. Ho hem vist amb l'apartheid a Sud-Àfrica, ho hem vist amb dictadures que organitzaven grans esdeveniments per rentar-se la cara i ho veiem avui amb governs que fan servir l'elit esportiva per difuminar què passa als territoris ocupats, als camps de refugiats o darrere d'un mur.

I ho hem vist també molt a prop nostre. Les mobilitzacions a la Vuelta de España, el Tour de França i en altres curses ciclistes contra la presència de l'equip Israel Premier Tech han tingut conseqüències molt concretes. Etapes neutralitzades o cancel·lades, pressió perquè l'equip fos exclòs, protestes massives contra el que es denunciava com el genocidi a Gaza i, finalment, la pèrdua del patrocinador principal, la retirada de la paraula «Israel» del maillot i la decisió de canviar de nom, registrar-se amb llicència a llicència suïssa i desplaçar-se a la base esportiva, precisament al nostre país, cap a Barcelona i Girona.

Això, conseller, ens diu una cosa molt clara la mobilització social funciona i funciona també en l'esport. I el primer que volem deixar molt clar des dels comuns és que aquest debat no va contra cap esportista, ni contra cap ciutadania, ni contra la

ciutadania d'Israel, ni molt menys contra cap comunitat religiosa. Va de responsabilitats institucionals davant vulneracions greus i sostingudes del dret internacional humanitari i dels drets humans. Va d'evitar que la Generalitat de Catalunya sigui còmplice, ni que sigui indirectament, d'un règim d'ocupació, segregació i violència que cada cop més, cada cop més veus al nostre món qualifiquen de genocidi.

I també va d'escoltar el que ens diu el propi món de l'esport. No parlem només de manifestos, parlem de vides trencades. Per això, conseller, les preguntes de fons són molt clares: Quina traçabilitat tenim sobre els esdeveniments esportius que organitza i finança la Generalitat, on hi participen equips, seleccions o entitats patrocinades directament pel govern d'Israel o per empreses que operen o es beneficien d'assentaments il·legals? Tenint aquesta traçabilitat, quins criteris s'apliquen? Quins filtres existeixen realment per garantir que no estem posant el segell de la Generalitat i de l'esport català al costat de marques que vulneren el dret internacional? Perquè això no és només una qüestió moral, és també una qüestió jurídica i de coherència institucional, com deia abans, de credibilitat institucional.

Des de la mirada dels comuns. Això vol dir tres coses molt concretes. Primer, transparència. Volem saber quins esdeveniments esportius en els darrers anys han estat organitzats o finançats per la Generalitat i han comptat amb la participació d'equips, seleccions o entitats patrocinades pel Govern d'Israel o per empreses que operen en assentaments il·legals: noms, dates, imports, convenis. No per fer una caça de bruixes, sinó per fer una anàlisi seriosa de quins són els riscos i quines les responsabilitats, igual que vam demanar a Empresa i Treball amb els contractes mercantils.

En segon, criteris clars i clàusules de drets humans. No pot dependre de la sensibilitat d'un tècnic o del criteri conjuntural d'un càrrec. Cal un marc establert. Clàusules de drets humans en tots els convenis de patrocini i cofinançament. Li pregunto, per exemple, per la Ryder CUP. Exclusió explícita d'empreses que operin en assentaments il·legals o que estiguin documentada més vinculades a violacions greus de drets humans, obligació de diligència deguda a l'hora d'acceptar patrocinadors i *partners* en esdeveniments on la Generalitat participa directa o

indirectament. Deia transparència, criteris clars i les clàusules de drets humans i, en tercer lloc, coherència política. No pot ser que davant d'unes vulneracions de drets humans tinguem tolerància zero i davant d'unes altres mirem cap a una altra banda perquè hi ha aliances geopolítiques o interessos econòmics. Si diem que la Generalitat no pot tenir contractes amb empreses que operen en assentaments il·legals, tampoc podem acceptar que la marca de la Generalitat comparteixi espai esportiu i publicitari amb aquests mateixos actors.

I aquí, conseller, hem de dir una cosa en positiu. Catalunya ha demostrat, també amb l'esport, la seva solidaritat amb Palestina. Vostè mateix ho va veure el passat 18 de novembre a l'Estadi Olímpic Lluís Companys, més de trenta mil persones omplint les graderies en el partit Catalunya-Palestina, un partit on el resultat era el de menys i on el que comptava era que el nostre país es bolcava a peu de gespa i a la grada amb el poble palestí. Va ser molt més que un amistós. Va ser una demostració que el nostre poble no és indiferent, que la nostra gent entén que l'esport pot ser una eina de solidaritat, de memòria i de denúncia. El futbol, la cultura popular, els castells, la música, tot plegat en un estadi olímpic que, una vegada més, convertia l'esport en un espai de dignitat. Això ens ha de fer sentir orgull com a poble i també ens ha d'interpel·lar. Si la ciutadania ho té tan clar, està a l'alçada la Generalitat?

Per això vam demanar la seva compareixença en el seu moment i per això, conseller, avui no li demanem grans declaracions buides. Li demanem tres compromisos molt concrets: transparència total sobre el que s'ha fet fins ara, revisió dels convenis i criteris existents incorporant aquestes clàusules de drets humans i exclusions clares i, en tercer lloc, aquesta coherència entre el que diem i el que fem. La política esportiva de la Generalitat ha d'estar a l'alçada del que proclamem quan parlem de pau, de cooperació i de justícia global.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara tindria la paraula el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya el seu portaveu Alberto Tarradas, si us plau. (*Remor de veus.*) Junts? Sí. Doncs la portaveu de Junts, si us plau.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president.

(Remor de veus.)

El president

Doncs si li sembla bé a la portaveu de Junts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, donem la benvinguda al conseller d'Esports a aquesta Comissió d'Esports, li agraïm la seva presència i les seves explicacions que ens ha donat. Però abans de començar la nostra intervenció volem deixar constància del nostre desacord amb la manera com s'ha configurat aquesta compareixença. Avui han vingut a comparèixer en una sola intervenció per parlar sobre la participació d'Israel en esdeveniments esportius organitzats o finançats per la Generalitat i el procés de les eleccions a la Federació Catalana de Futbol. Considerem que no és ni adequat ni rigorós substanciar-los conjuntament. Són qüestions de naturalesa totalment diferent, jo diria que fins i tot incompatibles i de fet, en el nostre..., nosaltres aquí es va demanar la compareixença per separat. Per tant, creiem que hagués sigut un detall respectar les decisions que es prenen a aquesta comissió.

No obstant, conseller, entenem que tingúes pressa per tancar alguns d'aquests temes i s'hi volia posar de perfil, però creiem que és la seva responsabilitat i no és manera de fer-ho. En tot cas, nosaltres farem la nostra intervenció en dos blocs. En primer, amb relació als esdeveniments esportius en què participen equips, seleccions o entitats patrocinades pel govern d'Israel i li demanem al seu govern que sigui coherent.

No li direm que no barrejar política amb esports, perquè aquest és l'argument dels que posen pantalles per la Roja arreu del país i ens volen fer creure que no fan política, perquè sí, efectivament fan política i al capdavant tot és política. Ara bé, conseller, la política ha de ser coherent i nosaltres li demanem que també en aquest cas ho sigui, que no es deixi arrossegar pels extremismes ni d'esquerreres ni de dretes. Perquè més enllà de si els esportistes han de pagar els actes dels seus governs i el debat de si un cop aquest Govern decidís accions de boicot per les

matances que s'han produït a Gaza, seguiran sent coherents? Avalarien el boicot contra els equips xinesos i contra les institucions xineses, que tenen vinculacions directes o indirectes amb el Govern xinès? I li ho dic perquè hem de recordar que des del 2022 ja existeix un posicionament de Nacions Unides que acusa el Govern xinès de delictes de lesa humanitat contra la població uigur, tortures, violacions,

Fitxer 11CE4

campes de reeducació. Totes aquestes pràctiques que rebutgem, com segurament també fa vostè, implicarien el boicot d'empreses i/o equips esportius xinesos? I els equips turcs? També Nacions Unides ha verificat l'assassinat i la repressió continuada contra dos col·lectius, els jihadistes i els kurds, per part de l'Estat turc. Posarà fil i agulla per boicotejar empreses i equips esportius turcs? Avalaran les protestes contra els seus esportistes? La resposta és clara i ho veiem cada dia evident, conseller, no ho faran.

I ja que estem convençuts que vostès i a mi em repugnen per igual els atacs contra els drets humans, passin on passin, no ens podem permetre el luxe de semblar que a Catalunya, pel Govern de Catalunya, hi ha nacions i cultures de les que no ens importen si són assassinats o torturats. I li parlo de la Xina i de Turquia, però li podria parlar, malauradament, d'una llarga llista de governs del món que no respecten els drets humans, però que ho sap tan bé com jo, els seus equips juguen arreu del món i això també inclou a Catalunya.

Catalunya ha estat, és i serà una veu a favor de la resolució pacífica dels conflictes, a favor de mirar més un futur de pau que no pas als passats enfrontaments. Per això aquests no són temps de partidismes ni de quedar bé de cara a la galeria. Són temps d'apostar com mai i com Junts hem fet sempre per la solució dels dos estats per garantir un futur de pau entre Israel i Palestina. D'apostar per aquest encara massa feble acord de pau, perquè és l'única escletxa per on podem veure un futur de pau.

Li demanem, per tant, que el seu Govern, que la veu del seu Govern de Catalunya, sigui una veu a favor de la pau, d'una pau justa i que no es quedi aturada en l'enfrontament partidista. Faci-ho. De fer-ho situarà Catalunya on pertoca i formarà part del consens majoritari europeu.

I si passem al segon bloc d'aquesta intervenció amb relació al procés de les eleccions a la Federació Catalana de Futbol i a l'actuació del Tribunal Català de l'Esport, li demanem que el Govern prengui partida i assumeixi les responsabilitats corresponents que li pertocuen. El primer que Junts per Catalunya vol deixar clar és que estem parlant d'un cas judicialitzat. Respectarem en tot moment la presumpció d'innocència i allò que decideixin els tribunals, com sempre hem fet, a diferència d'altres grups polítics que no sempre han acatat les sentències judicials.

Actualment el procés està obert per dues vies judicials: una causa penal al jutjat de Sabadell encara en fase d'instrucció i un procediment al Tribunal Català de l'Esport, que després d'una renovació gairebé completa del seu òrgan, com bé ens ha explicat vostè mateix, ha obert un expedient amb disset persones acusades. El Tribunal Català de l'Esport, doncs, recau sota la seva responsabilitat i així també ho ha manifestat vostè. Per tant, conseller, no es pot rentar les mans ni mirar cap a una altra banda mentre el tribunal ha obert un procés judicial sense precedents. Si bé estem d'acord que és un procés judicial i tots volem que la justícia faci la seva feina amb total independència. Per tant, no li demanem ni molt menys que substitueixi el paper d'un jutge. El que sí que demanem són garanties de funcionament i transparència.

Conseller, per això li preguntem: En quin moment va tenir coneixement formal de la judicialització del cas al jutjat de Sabadell? El seu nomenament va ser posterior o anterior a la data en què l'administració de l'esport va rebre la denúncia formal? En cas que fos anteriorment, la consellera Vilagrà va informar sobre aquest cas? D'altra banda, per què va caldre la intervenció del síndic de Greuges al maig del 2025 per tal que el seu departament sol·licités al Tribunal Català de l'Esport l'impuls de les diligències? I per què es va ignorar l'advertència formal del síndic sobre el risc imminent que els fets prescrivissin?

I fins aquí, conseller, podríem limitar-nos a deixar-ho tot en mans de la justícia. Però l'actualitat ha canviat l'escenari. I vostè, que avui volia passar de puntetes i sense fer soroll, l'actualitat li ha jugat una mala passada. L'ha situat al centre com a màxim responsable polític de l'esport d'aquest país. Fa sis dies la Federació de Futbol i vostè mateix van rebre 441 firmes de clubs de futbol i de futbol sala d'arreu del país,

sol·licitant la celebració d'una Assemblea General Extraordinària amb un únic punt en l'ordre del dia: la celebració d'un procés electoral per escollir nou president a la Federació Catalana de Futbol. Conseller, la situació de la Federació Catalana de Futbol és qüestionable i requereix, sense més dilacions, la seva intervenció. Aquest és un tema que té literalment damunt la taula i no ho pot evitar. Així ho han decidit 441 clubs esportius i així ho han volgut els socis d'investidura que l'han posat al centre d'aquesta equació.

Davant d'això, vostè només té l'obligació... no només té l'obligació tècnica de supervisar, sinó també una responsabilitat política directa. I parlo de responsabilitat davant del seu grup, de responsabilitat davant del seu govern i, sobretot, de responsabilitat davant del conjunt de l'esport català. I per això li fem tres preguntes, molt simples, que exigeix una resposta igual de simple. S'ha reunit recentment amb la Federació Catalana de Futbol? S'ha reunit amb algun representant que ha presentat aquestes 441 firmes? En definitiva, què ha fet el seu departament? Perquè la inacció, conseller, també és una forma de decisió, però aquesta vegada haurà de prendre partit. No val evitar donar explicacions. No val centrifugar responsabilitats ni als clubs, ni a la Federació, ni al Tribunal Català de l'Esport. Els 441 clubs que han signat la petició i els seus socis d'investidura que l'han citat a comparèixer, l'han interpel·lat directament. Li han fet un acte de confiança i de responsabilitat, però també d'exigència política. Exigència que vostè, com a màxim responsable de l'esport de Catalunya, ha d'assumir que no és només un tema de gestió, sinó que ja estem parlant d'un tema polític i que si la Federació Catalana de Futbol no funciona, la credibilitat esportiva del país també pot quedar en entredit.

Per tant, aquest és el moment per preguntar-li si assumirà vostè la responsabilitat que li corresponen com a responsable polític. Garantirà en tot moment un procés democràtic, natural i transparent en cas que al final sigui necessari iniciar un procés electoral? Li vam dir l'altre dia i avui té una nova oportunitat per demostrar-ho. És el conseller d'Esports de Catalunya, respongui, però sobretot actuï com a tal.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula la seva portaveu, la senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies i moltes gràcies també al conseller, el secretari general de l'Esport, per la compareixença, les explicacions. Avui parlem de dos temes diferenciats, certament, però que creiem que es troben en la defensa d'unes polítiques justes, d'unes polítiques coherents, d'unes polítiques transparents i d'unes polítiques també dignes. Per això, per a nosaltres no hi ha problema que les hàgim pogut unir i que les estiguem tractant també amb el temps suficient per parlar-ne.

Segueixo el mateix ordre de la seva intervenció. Per tant, primer fer referència a la sol·licitud que vam fer de la seva compareixença amb relació al procés d'eleccions a la Federació Catalana de Futbol i a l'actuació del Tribunal Català de l'Esport. Començo amb algunes reflexions i després amb alguna pregunta en concret. El fet que n'estiguem parlant aquí ja denota que la Federació Catalana de Futbol està en una situació complexa, amb un procés judicialitzat per presumptes delictes de falsificació documental, d'administració deslleial. I això és greu no només pel fet que hi hagi aquesta denúncia i el procés judicialitzat, sinó perquè contamina un àmbit que ha de ser transparent, que ha de ser obert, que ha de ser inclusiu. En el fons, un àmbit que ha de servir per garantir la pràctica esportiva. Vostè sempre diu de posar l'esportista del centre, doncs, en el moment en què estem parlant de tot això, ho estem justament posant o fent que l'esportista estigui al centre.

En definitiva, el que volem és que hi hagi mans netes arreu i també, evidentment, en l'àmbit esportiu i en el cas que ens ocupa, de la Federació Catalana de Futbol. Per això creiem necessari fer aquesta compareixença, malgrat les competències que sabem que té cadascú al Departament, al Tribunal Català de l'Esport. Però justament per aclarir el paper i també per saber el paper del seu departament, sobretot en els fets que s'han precipitat aquests últims dies i, si s'escau, en l'acompanyament a unes noves previsible eleccions de la federació.

Algunes preguntes concretes més enllà del que ja ens ha explicat. Ens preocupa que la denúncia per infraccions molt greus al Tribunal Català de l'Esport hagi estat aturat pràcticament un any i mig, aturat o sense evolucionar. Vostè ens ho ha explicat

una mica els passos. Des de l'abril del 24 fins pràcticament ara, l'octubre del 25, però sí que voldríem saber si ho considera acceptable. Com ho explica? Més enllà de les dates clau que ens ha dit, perquè fins i tot la Sindicatura de Greuges i l'AGAIP si van haver de pronunciar amb aquest risc de prescripció que hi havia.

D'altra banda, de la resolució del Tribunal Català de l'Esport, la que hem tingut coneixement amb relació a aquest tema, creiem que no ens pertoca valorar-ho aquí. Vostè s'ha posicionat al respecte i aquesta independència d'aquest òrgan, però sí que ens sorgeixen alguns dubtes procedimentals que creiem que sí que els hem d'abordar. La resolució diu que resulta que l'ús il·lícit de fons privats no els compet. El Tribunal Català de l'Esport diu alguna cosa semblant a això i, per tant, s'arxiva. I essent això qüestionable perquè la llei de l'esport sí que recull quan hi ha casos de ús il·lícit de fons privats, sí que –i respectant, evidentment, el que diu el Tribunal Català de l'Esport– sí que nosaltres el que voldria saber és si tenen previst fer alguna actuació des del Departament d'esport o aquí s'acaba tot, perquè si hi ha una denúncia sobre uns fets, sobre un ús il·lícit de fons privats que el Tribunal Català de l'Esport diu que no els compet i per això es va arxivar, però no ha entrat en el fons de la qüestió. Per tant, aquí hi pot haver algun delictes. Per tant, si en aquest sentit, el Departament passarà aquesta informació a qualsevol altre òrgan que hi tingui competències.

D'altra banda, també aquesta resolució del Tribunal Català de l'Esport no aplica cap mesura cautelar. I això vol dir que la Federació Catalana de Futbol queda amb les mateixes mans dels que van sortir escollits en les últimes eleccions, però que són un equip de gent que està sent investigat per la justícia. I ens preocupa que això perjudiqui el dia a dia de la federació. Especialment, també volíem fer èmfasi a un dels punts que ens ha comentat que la setmana passada coneixíem aquest moviment transversal de més de quatre-cents clubs de futbol catalans que demanaven convocar aquesta assemblea extraordinària, general extraordinària per fer unes eleccions que, segons deien ells i compartim nosaltres, han de ser netes, lliures, transparents i sense falsificacions ni irregularitats a la federació.

Vostè ens ha dit que, en funció de com avanci tot, actuarien o intervindrien, que no volia avançar-se als esdeveniments, però sí que voldríem una mica més de

concreció. Què farà el Govern? Perquè sí o sí aquesta assemblea s'haurà de fer i, per tant, amb tota probabilitat les noves eleccions s'hauran de fer. I a nosaltres ens sembla que ara la pilota recau en el Govern, en el seu departament. En tant que administració responsable han de garantir un procés pulcre i evitar que es torni a repetir qualsevol tipus de frau. Podríem parlar de democràcia esportiva a Catalunya. Per tant, què pensen fer per garantir la netedat d'un futur procés electoral? Que sabem que hi serà, especialment tenint en compte que l'estructura dirigent actual està investigada o imputada i segueix exercint les seves funcions.

Estan en converses amb la Federació Catalana de Futbol? I com treballaran per garantir, doncs, aquesta neutralitat, aquesta transparència i aquest bon govern? Que en el fons és garantir la confiança en una federació que justament ha de tenir confiança perquè després pugui fer tot, garantir totes les activitats que es duen a terme en el marc de la pràctica esportiva del futbol. El futbol català no pot estar sota sospita i malauradament és el que ha passat aquests últims temps i el Departament no s'hi pot posar de perfil, conseller. Per això, els demanem que siguin garants d'aquesta neutralitat, d'aquesta transparència i d'aquest bon govern.

I en un altre ordre de coses, però relacionat amb aquest cas, sí que els voldríem preguntar si existeixen sistemes..., si sap si existeixen els sistemes de *compliance*, és a dir, els codis ètics interns en les federacions, en concret, a la Federació Catalana de Futbol, i si ens en podria fer una valoració, si cal, una revisió, si podem treballar en aquest àmbit per millorar el sistema d'integritat en les federacions esportives i en concret en la Federació Catalana de Futbol.

Passaré ara a l'altre tema que ens ocupa avui, que és sobre els esdeveniments esportius organitzats o finançats per la Generalitat, en els quals participin equips patrocinats per Israel. I aquí també voldria començar fent algunes reflexions. Malgrat el mal anomenat pla de pau, la situació a Palestina i específicament la situació a la Franja de Gaza continua en una situació límit. L'Estat d'Israel ha perpetrat un genocidi al poble palestí i la comunitat internacional, malauradament, i durant massa temps s'ho ha mirat sense reaccionar ni sense actuar.

És veritat que la mobilització ciutadana ha estat clau per provocar reaccions en els governs i hem de ser conscients que no s'ha acabat pas el conflicte i que no s'ha

acabat tampoc el genocidi. Per tant, la situació no ha canviat. Seguim tenint aquest conflicte i en som part responsable també de poder intentar que això no es perpetui.

La pressió internacional en tots els àmbits és decisiva pel futur de Gaza. És imprescindible per garantir el camí de la pau a la zona. I el món de l'esport, vostè s'hi referia també de forma semblant, sempre ha estat un gran altaveu de la defensa dels drets, de la defensa dels drets humans, de la reivindicació de lluites i com a plataforma també per resoldre conflictes. Els esdeveniments esportius de caire internacional, per la seva repercussió absolutament àmplia i pel seu impacte també en l'opinió pública, prenen una dimensió ètica i una dimensió de coherència que van més enllà de l'esport.

Per això xoca que en el conflicte de Palestina no es prenguin les mateixes decisions que s'han pres en altres conflictes. Des de fa tres anys, per exemple, arran de la invasió russa a Ucraïna, la participació d'equips russos està prohibida per gairebé totes les federacions esportives i està vetada en competicions privades com l'Eurolliga de bàsquet, on sí que hi competeixen equips d'Israel, com el seu moment va estar vetada a Sud-Àfrica en el moment de l'apartheid. Mirar cap a una altra banda, evitar posicionaments suposa posicionar-se en contra de la pau, en aquest sentit. No és mantenir-se al marge si no ser còmplice de part dels agressors i dels que perpetuen aquestes vulneracions dels drets humans.

Amb relació a aquesta situació, una reflexió última i un parell de preguntes. Celebrem el

Fitxer 11CE5

partit de la selecció catalana amb la selecció de Palestina que va tenir lloc ara just fa una setmana. Un partit per la pau, compromís i solidaritat, on vam ser el país que volíem ser a través de l'esport, reivindicant i apel·lant a la solidaritat. Un partit, a més a més de la selecció catalana, amb la màxima assistència dels últims deu anys. I això també ens enorgulleix. I sí que voldríem agrair la feina del Govern, així com la feina dels organitzadors, Act for Palestine i de tothom qui va col·laborar. Demuestra que podem unir esport, patrimoni, justícia i podem unir solidaritat i, per tant, estem plenament orgullosos de la fita que vam aconseguir tot just fa una setmana.

Però més enllà d'això, i anant a la concreció de l'objecte de la compareixença, li preguntem en quina situació, doncs, està tot el que és el desenvolupament del Tour 2026. Ha de sortir de Barcelona, tres etapes a Catalunya. Hem parlat o hem tingut converses amb l'organització de la prova, amb la Unió Internacional de Ciclisme, amb l'Ajuntament de Barcelona i, per tant, ens poden garantir, com sembla que així serà, la no participació de cap equip d'Israel en aquesta prova? Com ho estan treballant?

D'altra banda, podem garantir que la Generalitat no finança en aquests moments cap esdeveniment patrocinat per Israel? Els grans esdeveniments al nostre país, Fórmula 1, MotoGP, la Ryder Cup, que ja sabem que es farà el 2030, ens consta que no. Però més enllà d'aquests, nosaltres no tenim control de on intervé o on inverteix el seu departament o el Govern del nostre país. Tenen un inventari fet en aquest sentit? Estan detectades aquestes inversions i com ho estan treballant? Ens poden garantir, per tant, que no hi ha cap inversió cap a esdeveniments, a grans esdeveniments esportius on hi participin equips patrocinats per Israel?

I si ens pot fer una valoració en concret de la situació de l'Eurolliga, també de l'Eurocup o del Basketball Champions League, on sí que hi participen equips israelians i afecten els equips catalans perquè aquests partits s'estan jugant a porta tancada. En aquest sentit, han parlat amb l'Eurolliga? O tenen obertes converses, estan en contacte amb els clubs catalans? I quines gestions s'estan fent per garantir no només la competició, sinó també la coherència i el respecte als drets humans en aquest sentit?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, seguint amb el torn, és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula el seu portaveu, el senyor Pau Ferran Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Bona tarda, conseller Álvarez. Avui compareix en aquesta comissió per donar explicacions sobre dues qüestions de gran rellevància per al món

esportiu i també per la transparència institucional. En primer lloc, i cito textualment: «Pels esdeveniments esportius organitzats o finançats per la Generalitat en què participin equips, seleccions o entitats patrocinades pel Govern d'Israel o per empreses vinculades a l'Estat d'Israel». I en segon lloc, «sobre el procés que està sent investigat per la justícia de les eleccions de la Federació Catalana de Futbol i l'actuació del Tribunal Català de l'Esport».

Intentaré que aquesta intervenció no es converteixi en una compareixença massatge, com s'ha pretès per part de la bancada de l'esquerra d'aquest Parlament i em permetrà començar pel primer punt. I és que, francament, crec que vostè no hauria de veure's obligat a venir aquí a donar explicacions sobre la participació o no d'equips o seleccions d'Israel a les competicions esportives. I crec que és molt evident que, en una democràcia madura, hauríem d'aprendre a distingir entre les decisions que pren un govern i el conjunt de ciutadans d'un Estat. I crec que aquesta és una distinció bàsica de sentit comú i que, malauradament, alguns sectors polítics, com l'esquerra i l'extrema esquerra d'aquest Parlament i també per part del seu partit, només apliquen quan els convé.

Perquè si no féssim aquesta distinció, conseller, vostè estaria obligat a comparèixer cada vegada que participen en esdeveniments esportius, equips, seleccions o inclús empreses vinculades a països on es vulneren els drets humans, com podrien ser els règims de Xina, de Cuba, de Veneçuela, de Corea del Nord o de qualsevol altre país en guerra. O inclús, per què no dir-ho també de la pròpia Palestina, governada i controlada, com és públic i notori, per una organització terrorista com Hamàs.

Però això vostès no ho demanaran mai i no ho demanen, perquè en el fons saben perfectament distingir els governs dels seus ciutadans. Per tant, si aquesta distinció és vàlida per a uns, també ho hauria de ser per a tots. Poden estar més o menys d'acord amb les decisions del Govern d'Israel. Els pot agradar més o menys el seu president, però crec que no és l'objecte d'aquesta comissió abordar aquesta qüestió. Però ni els esportistes ni les empreses tenen res a veure amb això i no poden convertir-se en objecte d'una persecució ènicorreligiosa, com s'està impulsant per l'esquerra política i mediàtica d'aquest país. Perquè si apliquéssim la seva absurda lògica, significa que tots vostès donen suport a Hamàs quan conviden a la selecció

de Palestina a disputar un partit de futbol a Catalunya? Per tant, reflexionin, rectifiquin, perquè fomentar l'odi i la discriminació contra un país o una religió concreta té conseqüències molt greus.

Ara vostès, com a Govern de la Generalitat, tenen una responsabilitat que de moment no han assumit i és garantir la seguretat de tots els esportistes i de tots els aficionats i assistents. I aquí, conseller, la seva responsabilitat és indiscutible. Perquè tots sabem què va passar aquest estiu durant el pas de la Vuelta per territori català i també fora de Catalunya. Manifestants, alguns d'ells amb actituds clarament violentes, que van interrompre el pas de la cursa i van posar en risc la integritat física de ciclistes i dels assistents. Van posar en risc, literalment, la vida dels esportistes professionals que competien en aquesta competició internacional. I davant d'aquests fets ens hem de preguntar: Què es va fer per part dels governs? El Govern de la Generalitat va condemnar-ho amb contundència? Jo diria que més aviat no. I el Govern d'Espanya? Doncs encara menys. I no únicament no van condemnar els fets, sinó que el mateix president del Govern va arribar a afirmar que sentia un gran respecte i admiració per aquells manifestants que havien posat en risc la cursa.

Per tant, li pregunto de manera molt directa i clara, senyor conseller: Vostè subscriu aquestes paraules del president del Govern? També sent admiració i respecte pels manifestants que van posar en risc la vida dels ciclistes i aficionats durant la Vuelta? Creu que és acceptable que justifiquin aquestes actuacions que posen en risc la vida dels esportistes? Els ciutadans mereixen respostes molt clares i crec que no valen ambigüitats quan parlem de seguretat i d'ordre públic i el que és més bàsic, sobretot en aquesta comissió, que és el respecte a l'esport. I és en aquest punt on esperem que el Govern sigui contundent, perquè garantir les competicions esportives de manera segura per als esportistes i aficionats no ha de ser i és ara..., és, volia dir, una obligació institucional que de moment, com dic, no l'estan complint.

Respecte al segon punt que ens ocupa avui, és la investigació que s'està duent a terme sobre l'últim procés electoral a la Federació Catalana de Futbol. Crec que és important que tots siguem conscients de la magnitud del que està passant i no estem parlant d'un simple desacord puntual ni un conflicte intern entre directius de la federació. I és que estem davant d'un conjunt de situacions que, acumulades,

dibuixen una crisi institucional molt seriosa a la federació i una situació que mereix explicacions sòlides i clares per part de vostè, conseller.

I permeti'm anar una mica a l'origen de tot plegat i són les presumptes irregularitats vinculades a les eleccions passades a la Federació. Sabem que hi ha una investigació judicial oberta i, des d'aquí, doncs, respectem escrupolosament la presumpció d'innocència de tots els implicats, perquè evidentment seran els tribunals els qui dictin sentència, però això no impedeix constatar que hi ha elements que ens generen una inquietud molt gran. I aquesta inquietud no ve d'uns rumors, sinó de denúncies internes que apunten a l'ús presumptament indegut de recursos de la pròpia federació, com el falsejament de signatures, actes notariais per tal d'afavorir a una candidatura. I quan en unes eleccions d'una institució pública, perquè la Federació exerceix funcions públiques delegades, apareixen indicis de l'ús irregular de recursos, de manca d'imparcialitat o d'avantatges indeguts, tenim un problema de primera magnitud. I és responsabilitat del Govern actuar amb la diligència, supervisar i garantir la protecció dels testimonis i assegurar que la Federació funciona sota criteris de transparència i bona governança.

I és legítim preguntar-se si tot això per part del Govern s'ha fet amb la contundència necessària i és aquí on voldriem saber si creuen que el Tribunal Català de l'Esport ha actuat amb la diligència necessària, perquè el procediment ha estat més d'un any i mig aturat. I davant d'aquest panorama, el món del futbol català ha reaccionat i ho ha fet amb una força considerable. Més de quatre-cents clubs han signat davant notari per exigir una assemblea general extraordinària que permeti convocar eleccions anticipades. I ara, com ha dit vostè, la responsabilitat és de la federació, que ha de decidir si convoca aquesta assemblea o si, per contra, opta per bloquejar-la, retardar-la o desobeir. I aquí és on haurà d'entrar la seva conselleria si s'arriba fins a aquest punt, perquè, tal com estableix la normativa, si la Federació es nega a convocar l'assemblea extraordinària, la Generalitat, a través del Consell Català de l'Esport, té la competència subrogada per assumir-ne directament la convocatòria.

Per tant, conseller, li formulo la pregunta que avui esperen molts clubs de futbol de tot el territori català, si és que si la federació decideix no convocar aquesta assemblea extraordinària, el Govern està efectivament disposat a exercir la seva

competència i convocar-la vostè mateix? Ha dit que ho farà i esperem que així sigui, perquè aquí és on veurem si realment vostès estan compromesos amb la regeneració, la transparència o si, per contra, prefereixen mantenir-se al marge i esperar a veure si la patata calenta es refreda.

I afegeixo més preguntes. Si es convoquen aquestes eleccions, ja sigui per iniciativa de la Federació o per decisió pròpia de la Conselleria, quines mesures té previst el Govern per garantir un procés electoral net, imparcial i transparent? Quines garanties pensa establir per evitar que es repeteixin els presumptes fets que avui estan sent investigats?

Avui té l'oportunitat de demostrar la raó de ser de la seva conselleria, conseller. Una Conselleria que havia d'haver servit per donar un nou impuls a la política esportiva de Catalunya, de suport als clubs de suport, de suport a les federacions i de millora de les instal·lacions esportives. Per tant, prenguin les mesures que han de prendre perquè si no constatarem el que fa molt temps que diem i és que l'únic objectiu que tenen és el de complir amb els interessos que van signar amb Esquerra Republicana pel foment de les seleccions esportives catalanes vers les seleccions espanyoles. Perquè tot el que està passant, conseller, a la Federació Catalana de Futbol també és responsabilitat seva.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Vox en Cataluña. Té la paraula el seu portaveu, el senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Muchas gracias, presidente. Gracias, señor consejero y secretario por su comparecencia. Aunque tenemos que decir que nos quedamos con la sensación de que se han vuelto a poner ustedes de perfil. No sé cómo le han dicho eso, que no se trata de *fer fang*, de *fer titulars i fressa*, *titulars i soroll*, parece que ha sido la frase que han utilizado usted, pero lo que me da la sensación es que precisamente lo que se ha venido es a dar titulares, a dar exactamente titulares. La Consejería se ha puesto de perfil en muchas ocasiones desde que se ha creado. Mucha gente

esperaba que la creación, pues toda una nueva maquinaria administrativa con decenas de nuevos cargos, también de altos cargos, fuera cambiar de alguna forma las cosas en el mundo del deporte.

Sin embargo, la situación de los clubes, la situación de las federaciones y *dels consells* podemos constatar que a estas alturas, y tras darle un periodo de gracia, que no ha cambiado en absoluto. La Taula de l'Esport tampoco ha servido para mucho más que dar algunos titulares. Y hoy, con esta comparecencia, nos preocupa que un tema tan importante como este, como es la situación en la Federación Catalana de Fútbol, pues quede diluido juntándose con otras comparecencias. Una comparecencia, por cierto, ideológica que no tiene absoluta nada que ver con el deporte ni con ninguno de los temas importantes de su cartera. Por otro lado, sí que podemos manifestar que es paradójico que algunos grupos denuncien la participación de equipos de determinados Estados, al tiempo que el Govern de la Generalitat financia con dinero público el terrorismo islamista de Hamás a través de una de sus entidades fantasma.

Centrándonos en lo que, desde VOX, consideramos que es realmente el tema importante que nos atañe esta tarde. Hablamos de una trama de presunta financiación de documentos, desvío de fondos, manipulación electoral, abuso de poder dentro de la Federación Catalana de Fútbol. Una entidad que, recordemos tiene decenas de miles de federados. Es, de hecho, la más grande de Cataluña y la más grande del conjunto de España. Una estructura que está siendo investigada por los Mossos d'Esquadra y que ha generado la imputación formal de hasta nueve miembros de la directiva, incluyendo a su presidente y a su director general.

Por ello, señor consejero, me gustaría hoy formular una serie de preguntas que me parece que van a ser interesantes para todos. La primera: ¿Cuándo tuvo usted conocimiento oficial desde el departamento de la judicialización de este caso y de la denuncia presentada por el secretario general de la Federación Catalana de Fútbol, el cual donde se alertaba de esa presunta red de manipulación electoral, de obstrucción a la justicia, de desvío de recursos federativos y de falsificación documental? Y desde entonces

Fitxer 11CE6

¿cuáles han sido detalladamente las medidas que se han tomado?

Esta consejería tiene la responsabilidad de garantizar la legalidad y la transparencia en las federaciones deportivas y no se puede esconder detrás de la judicialización para justificar una inacción administrativa. Y menos aun cuando el propio Tribunal Català de l'Esport, que depende –como he comentado– de su departamento, ha decidido suspender la instrucción del procedimiento disciplinario contra los investigados y lo que es más grave, según se nos ha informado, que se ha abierto un expediente al propio denunciante, al señor Camacho, vulnerando la Ley de protección de los alertadores.

Esta pasividad nos obliga a plantearle, además, una segunda reflexión, porque creo que no podemos obviar que resulta inevitable observar determinadas similitudes en la forma de operar con lo que hemos visto en el gobierno de Pedro Sánchez, cuyo entorno familiar, cuyo entorno personal y cuyo entorno de partido está también siendo juzgado, entre otras cosas, por una presunta falsificación de votos en procesos electorales internos, además de muchas otras causas que acechan –sí, sí, no se rían ustedes– otras muchas causas que afectan a Sánchez, a su mujer, a su hermano, a todo su entorno del partido, incluyendo la financiación del Partido Socialista.

Por eso, hoy nos preguntamos: ¿Es esa actitud por parte del Govern fruto de la negligencia? O, peor aún, ¿es una muestra de hasta qué punto ha llegado esta putrefacción de las instituciones en el poder de Cataluña que hemos llegado a tolerar determinados tipos de actitudes y darlas por buenas?

Finalmente, conseller, durante estas últimas semanas me he reunido con numerosos presidentes de clubes, cuyo anonimato también nos han pedido conservar, todos ellos y muchos más están ahora mismo viendo al otro lado de la pantalla, esperando respuestas del Govern. Están verdaderamente preocupados. Queremos saber cuál es su posición, cuál es la posición del departamento ante la petición de los 441 clubes catalanes que han solicitado formalmente la convocatoria de una asamblea extraordinaria, cuyo único punto del orden del día es la convocatoria de nuevas elecciones en la Federación Catalana de Fútbol. ¿Qué piensa hacer el Govern para

garantizar que dicha asamblea se celebre tal y como corresponde estatutariamente? Y, sobre todo, ¿cómo piensan garantizar que este proceso electoral sea limpio, sea democrático y tenga garantías? ¿Tienen previsto de alguna forma designar observadores externos en todo este proceso? ¿Van a permitir que se vote a mano alzada? ¿Garantizarán el voto secreto mediante urna, como han solicitado muchos de los clubes?

Concluyo con esto, la Federación Catalana de Fútbol es la entidad más grande de esta región, lo hemos comentado, pero ante todo hay que pensar en lo que representa. Hay que pensar en los valores del fútbol. Hay que pensar en los clubes. Hay que pensar, sobre todo, en los pequeños, en los más humildes, en las familias que sostienen con su esfuerzo, en los chavales que se entregan cada día a su pasión.

Señor conseller, yo espero que aproveche estos minutos para contestar las preguntas que le hemos formulado desde el grupo parlamentario VOX y desde el resto del grupo, porque, desde luego, la ocasión lo merece.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. Li demanaria que per properes intervencions se centrés en l'objecte de la sessió informativa i no en altres qüestions, però evidentment té llibertat d'expressió en les seves intervencions. No havent-hi ningú del Grup Mixt present, té la paraula el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Entenc que es partiran la intervenció i, en primer lloc, intervindrà el senyor Mario García Gómez.

Mario García Gómez

Gràcies, president. Conseller, moltes gràcies per la seva compareixença d'avui. Entenem que ha estat molt clarificadora i compartim plenament el seu posicionament. Val a dir també, d'entrada, que la seva compareixença d'avui és fruit d'una petició d'aquesta comissió i que ha vingut tan ràpid com ha estat possible. De perfil, absolutament res.

I anem a veure, anem a clarificar les coses. Les eleccions a la Federació Catalana de Futbol van ser anteriors a aquest Govern. La resolució del Tribunal Català de

l'Esport, on es va ordenar la repetició del procés electoral, va ser anterior a aquest Govern. Les eleccions definitives a la Federació Catalana de Futbol van ser anteriors a aquest Govern. Les denúncies de frau electoral en el procés van ser anteriors a aquest Govern. La investigació del cos de Mossos d'Esquadra i el secret de sumari va ser anterior a aquest Govern. Entenem que fer venir el primer conseller d'Esports de la Generalitat de Catalunya a donar explicacions de coses del passat, com a poc, a poc, sembla inaudit.

Entenem, tres coses. No se li poden demanar explicacions al conseller de fets que van succeir quan ell no hi era, i encara més amb un procés judicial obert i amb secret de sumari. Dos, entenem que no se li pot demanar que intervingui més enllà de les seves funcions. Tres, entenem que no es pot demanar al conseller que se salti la llei. És ben cert que el Tribunal Català de l'Esport va obrir un procediment pendent de resoldre sobre el darrer procés electoral a la Federació de Futbol. Però què diu la Llei de l'esport aprovada per aquest mateix Parlament? Article 71, punt 2: «Si durant la sustentació del procediment sancionador s'aprecia la possible qualificació dels fets perseguits com a constitutius de delictes o falta, s'ha de passar el tant de culpa al Ministeri Fiscal i s'ha de suspendre el procediment administratiu un cop l'autoritat judicial hagi incoat el procés penal que correspongui» i, agradi o no agradi, aquí estem.

I pel que fa als moviments d'aquesta darrera setmana, on 414 clubs han demanat la convocatòria d'assemblea extraordinària per poder convocar unes noves eleccions. Val a dir que, com a Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, volem i desitgem una assemblea escrupolosament adequada a la legalitat vigent i amb transparència i garanties en el seu desenvolupament. Però qui hauria de vetllar pel seu bon funcionament és no pas el conseller del Govern, sinó el Consell Català de l'Esport via Tribunal Català de l'Esport, que en el seu article 139 estableix: «El Tribunal...», de la Llei de l'Esport, estableix que «el Tribunal Català de l'Esport és l'òrgan suprem jurisdiccional esportiu en els àmbits electoral, competitiu i disciplinari a Catalunya i actua amb una autonomia i una independència totals i decideix, en instància administrativa, sobre les qüestions electorals». Per tant, allò que defensem i volem és un procés totalment net, fora de crítiques i que pugui ser seguit amb total transparència. Són les lleis les garants de la democràcia.

I per acabar, una interpretació de tot plegat, tres coses ràpides. No ens agrada que el protagonista de les notícies esportives sigui una federació, que és una entitat, en tot cas, de segon nivell. Els i les protagonistes de l'esport a Catalunya són els nostres esportistes. Ni ho són la federació ni molt menys aquesta comissió parlamentària. Dos, volem que totes les federacions funcionin en harmonia i de manera escrupolosament democràtica. Quan 414 clubs expressen una disconformitat és que les coses no estan bé, perquè, diputades i diputats, la democràcia no s'expressa només amb la suma de vots, sinó en la qualitat de la mateixa, en la voluntat i en la capacitat de diàleg, d'acords i de pactes, quelcom que malauradament portem temps sense veure a la Federació Catalana de Futbol. I tres, volem Federació centrades en la promoció esportiva i en el foment de l'esport de base arreu del territori de Catalunya.

I per acabar, expressar el nostre ferm desig i la nostra ferma voluntat de treballar perquè aquestes qüestions siguin totalment reals a tot l'esport de Catalunya.

Gràcies.

El president

I el senyor José Ignacio Aparicio.

José Ignacio Aparicio Círia

Molt bé, moltes gràcies. Gràcies, president. Conseller, secretari general, benvinguts de nou a aquesta comissió. Avui tractem, entre d'altres, aquest segon tema que em toca a mi és la interpel·lació, ens interpel·la com a país, que són els esdeveniments esportius organitzats o finançats per la Generalitat, en què hi puguin participar equips, seleccions o entitats vinculades al govern d'Israel o empreses relacionades també amb aquest Estat. És un tema sensible, és un tema complex i profundament lligat als valors que volem que inspire el nostre esport, l'esport català.

Com ha dit el company president de la Comissió d'Esports, el company de comuns, l'esport realment no és neutral. L'esport pot ser exhibició de força o de propaganda, de confrontació. Però també pot ser, i això és el que estem defensant des del Govern i des d'aquest Parlament, pot ser un motor de convivència, un espai de pau i una eina de dignitat col·lectiva. No sé què pensarà el diputat del PP, que ha dit que els

grups d'esquerra han fet un massatge al conseller. No sé què pensarà quan m'escolti a mi ara, (*l'orador riu*) perquè en aquest sentit, conseller, permeti'm posar en valor la feina que s'està fent i que està fent el Govern en coherència amb el mandat d'aquesta cambra. Aquest Parlament ha demanat que els recursos públics no contribueixin a normalitzar situacions de vulneració greu dels drets humans i la seva Conselleria ha actuat d'acord amb aquest criteri de responsabilitat, analitzant cas per cas, evitant la participació d'entitats patrocinades pel Govern d'Israel i adoptant decisions fermes, però sempre ponderades al servei dels valors del país i del que representa l'esport català.

I un exemple clar és el partit que hem pogut gaudir. El compromís per aquest partit celebrat fa pocs dies a l'Estadi Olímpic. Aquell dia, conseller, doncs, Catalunya va fer una afirmació política i humana d'una força enorme. Més de trenta mil persones van demostrar que el futbol també pot ser un crit per la pau. I sí, segurament es podia haver omplert. Es podia haver treballat d'una altra manera. Però jo penso que podem estar contents. I va ser un crit per la pau, perquè el Govern va tenir també la valentia, la intel·ligència i la sensibilitat d'impulsar un esdeveniment que combinava esport i solidaritat internacional.

Vam enviar un missatge potent: que Catalunya no mira cap a una altra banda quan hi ha patiment injust, quan hi ha vulneracions de drets humans i quan hi ha un conflicte que ha sacsejat consciències arreu del món. I alhora vam demostrar que els nostres esportistes, les nostres institucions i la nostra societat civil poden convertir un partit en un espai de trobada, de reconeixement i de dignitat. Aquesta és la política esportiva que molts defensem, la que posa la persona al centre, la que concep l'esport com a instrument de cohesió i no pas de confrontació, la que entén que, quan representem Catalunya, també representem els seus valors.

I m'agradaria subratllar també la manera com la Conselleria ha treballat en aquesta qüestió, com d'altres, no des del soroll ni des del gest buit, sinó amb criteri, amb rigor jurídic, amb respecte institucional i amb diàleg constant amb les federacions, els clubs i els organitzadors. Aquest és el camí correcte: evitar simplificacions, evitar discursos incendiàries i actuar sempre amb la voluntat de construir. (*Sona el senyal*

acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) El xiulet és que mira que t'agrada, eh?

Bé, conseller, en un context internacional tan delicat com l'actual, la gestió que esteu fent per nosaltres és exemplar. No es tracta de fer política exterior des de l'esport, sinó d'assegurar que els recursos públics que gestionem no entren en contradicció amb els drets humans ni amb els compromisos ètics del país. I al mateix temps, es tracta de demostrar que l'esport pot ser un espai de pau. Ho hem vist amb el partit amb Palestina, amb les iniciatives de sensibilització que vostès han impulsat i amb el compromís constant amb els valors del moviment olímpic i paralímpic respecte, igualtat, solidaritat i justícia.

Per això, conseller, permeti'm acabar amb una reflexió que crec que resumeix perfectament el moment en què vivim. Quan Catalunya aposta per uns esdeveniments esportius alineats amb els drets humans no és només una decisió administrativa. És una afirmació de país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, conseller, té un temps de quinze minuts –si necessites, més– per contestar allò que consideri.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

Molt bé. Gràcies, president. Bé, a vegades es barregen tantes coses que és complicat també, perquè parlem a vegades de no polititzar, però ho polititzem tot. Parlem de valors, però després ens passem els valors per on toca. I jo, el que sí que vull deixar clar des del principi i faré una resposta també una mica conjunta per alguns temes que són comuns i amb algunes altres seré més específic. És que nosaltres, des del principi, almenys des que aquesta conselleria ha entrat –no amb grans alt càrrecs ni cinquanta, que som tres, pobrets– ens hem ficat davant; ni de perfil ni res. Jo estic molt content de venir aquí i explicar tot el que podem fer, però el que no podem fer, no ho puc explicar. No ho puc explicar que tampoc ho sé.

És a dir, nosaltres el que hem volgut des del principi és ser el més transparents possibles amb aquesta idea de: Què ha passat? On som? Què? Quins són els

escenaris futurs? I a partir d'aquí, què podem fer? Què podem fer nosaltres? Què podíem fer quan vam entrar? Com està el Tribunal Català de l'Esport? Doncs el secretari fa vint i no sé quants anys que hi és. Falten càrrecs perquè UFEC encara no ha nomenat els seus dos càrrecs, hi ha una persona que no hi és. Això s'ha d'arreglar. Això ho hem fet. Hem dit, escolteu –i això requereix un temps, evidentment– seguem-nos, anomenem un nou secretari; si us plau, UFEC,

Fitxer 11CE7

nomenin les dues persones que fan falta per al Consell, ai, pel Tribunal Català de l'Esport. Així ho fa. COPLEFC, si us plau, nomeni les seves. Consell de l'Advocacia, anomeni les seves. Conselleria d'Educació, nomeni les seves. Mirem, okey, aquest està bé, perfecte. No, no, aquest, si us plau, aquí hi ha un tema d'incompatibilitat, revisi-ho, o sí, sí, perfecte, li donarem un altre nom. I nosaltres diem: Si us plau, donin un altre nom. Què fem? Què podem fer?

Escolta també molts dels problemes que venen d'aquesta federació i d'altres és pel tema del registre. Oh, d'acord, fem un pla de xoc pel registre, això sí que és competència meva. I jo ho faig des del principi, pla de xoc. I d'aquí poc farà un any i presentarem les dades. Ja els vaig dir una mica l'altre dia. Hem baixat les ràtios una barbaritat. I això també és una manera d'arreglar tots els problemes que moltes vegades tenen les federacions a l'hora, sobretot, de les eleccions, que, com ja s'ha dit, no és competència del Departament. És del tribunal català.

Què podem fer? El primer que faig, serveis jurídics, que no els teníem propis com a departament, quan ja tenim un advocat en cap nomenat, uns serveis jurídics propis: Quina és la situació? I com jurídicament nosaltres estem i cap a on podem anar? Llavors, evidentment, amb unes situacions també heretades d'anys anteriors, el és el que demano és això: Què ha passat, serveis jurídics? Cronològicament, com és una mica la resposta també conjunta de molta gent, de què pensa fer, com veiem la denúncia del senyor Camacho, allò que està judicialitzat o el que no.

La denúncia del senyor Camacho va entrar el 3 d'abril de 2024. Nosaltres no hi érem, però jo també aquí vull deixar clar que jo entenc la dificultat, veient on estic, la dificultat que també tenia el govern anterior per posar, ho vull deixar clar perquè és

una situació complexa, eh? Tres d'abril de 2024, que nosaltres no hi érem. Es trasllada al Tribunal Català de l'Esport el 17 d'abril del 2024; encara no hi érem tampoc. I després de les requeriments de documentació, el tribunal català obre la fase d'informació reservada que es va notificar a la Secretaria General el 10 de maig del 2024, tampoc hi érem. Nosaltres ja, amb el nou departament d'Esports, passat un temps, posant ordre, com li deia abans, amb el tema del tribunal català, de la seva formació, la seva composició. Com li deia, el 13 de maig del 2025 es va cursar un ofici d'impuls al tribunal català, és a dir, nosaltres impulsem el Tribunal Català de l'Esport, no pas perquè la denúncia no s'hagués tramitat, tot lo contrari, sinó com a recordatori formal, com a recordatori. És a dir, som nosaltres que li recordem al tribunal: «Ei, que aquí passen coses i nosaltres també volem saber i volem fer les coses bé». I perquè així el tribunal, des de la seva independència, es manifestés i ens digués com està aquest tema.

A l'endemà mateix, 14 de maig de 2025, es va informar a l'interessat sobre aquest pas i sí, evidentment podíem haver sigut més àgils, sí, però els tempos tampoc es marquen nosaltres. No els marquem nosaltres, com li deia abans. Però és igual de cert que la tramitació del fons, al final, es va fer d'una manera molt immediata i correcta, tal com nosaltres li vam requerir al tribunal que es pronunciés.

En definitiva, al final, això, aquesta comunicació a l'interessat mentre estàvem esperant l'actuació del tribunal català, no podem actuar, ni tampoc cap inacció, ni hem tingut cap inacció, tot el contrari, hem sigut propulsors d'intentar fer coses perquè tot el que nosaltres tinguéssim a les nostres mans funcionés el millor possible. Perquè, com vostès també diuen, han dit molts, és una situació complexa, és una situació que no ens agrada, i que volem que hi hagi la màxima transparència possible i que s'arregli també de la manera millor possible.

Respecte a la situació actual, també com molts s'han preguntat, també feia la resposta més genèrica, vull dir, com els deia abans, ara hi ha 441 clubs que, evidentment, amb tot el dret del món, volen convocar, que es convoqui... Presenten unes firmes perquè es convoqui aquesta assemblea extraordinària. I nosaltres, evidentment, encantats de que ho presentin. Però hi ha uns terminis que estan marcats i que nosaltres no podem tampoc evitar. Aquests quinze dies, una vegada

veiem què fa la federació, és que suposar coses que poden passar o no, és que no ens correspon ara. Quan estiguem a l'escenari, nosaltres actuarem, que és el que hem fet sempre, i amb la màxima transparència i amb la màxima..., intentar donant la màxima credibilitat evidentment. Si a aquests quinze dies la Federació no diu res, nosaltres li direm: «Federació, has de contestar». Si no contesta, nosaltres podem convocar. Doncs ho farem. Però és que aquest escenari no hi és ara mateix. Crec que és suposar coses que poden passar i dir el que farem, jo crec que no toca. Anem a esperar a veure que fa la federació durant aquests quinze dies amb aquestes firmes, com fa la validació o no? Si després hi ha algun tipus d'inacció, nosaltres, evidentment, actuarem i si toca, després, hi haurà la via del Tribunal Català de l'Esport, que és la via que, com abans, és la via que toca. Nosaltres no podem fer més coses allà.

Però repeteixo, estem pendants i sempre hem estat pendants i hem volgut des del principi aclarir la situació perquè és una situació, com vostès han dit, d'una federació molt important. Una federació que té un número de llicències molt alta, que és molt important també per tot el teixit esportiu a nivell de base i, per tant, nosaltres volem que hi sigui, que hi hagi la màxima transparència possible.

Respecte a com garantir el procés i que arribés o no, com els dic, és un escenari futur, però també els hi dic, amb el 2013 o quan l'anterior vegada es va fins i tot obligar a repetir les eleccions, no hi havia la capacitat de tenir inspectors, és a dir, no els van posar inspectors, ni tan sols aquella vegada, quan es van repetir sabent que hi havia hagut problemes. Per tant, nosaltres ho intentarem, però no tenim la capacitat ara mateix. I si hi ha el moment, intentarem buscar la fórmula que allò, evidentment, i estant també a la federació, perquè hi hagi la màxima transparència possible i que siguin el més netes possibles, en el cas que es doni. Ho torno a repetir, és que estem en un escenari en què encara s'han de validar aquestes firmes i que passem al següent escenari de resposta de la federació.

Crec que hem sigut bastant clars i com els he dit des del principi, aquí el més important per nosaltres dintre del que podíem fer nosaltres, inacció hagués sigut que nosaltres no haguéssim fet res al Tribunal Català de l'Esport. O que nosaltres al registre, doncs, mira, joestic aquí i mira! No, no, no. Tenim un problema i que no

ens fiquem en mans dels nostres... i regularitzar la situació del propi departament, amb uns serveis jurídics com cal i amb un advocat en cap com cal, no depenent de presidència, etcètera, etcètera. Nosaltres, en principi, què podem fer? Podem actuar a l'hora de la recomposició del tribunal català perquè sigui més operatiu i sigui millor? Ho hem fet. Que podem actuar amb el registre perquè no torni a passar amb els problemes dels canvis d'estatuts, amb els problemes? Podem actuar? Anem a fer un pla de xoc. Anem a intentar-ho i anem a fer-ho i ho estem fent. Tot això és la competència nostra. Després tot el que sigui i, a més a més, quan hi ha un procés judicialitzat i que els nostres serveis jurídics ens diguin: «Fins que allò no resolgui, aquí no hi haurà més competència». Doncs no ho podrem fer, evidentment.

Estem a l'expectativa, com els dic, i estem molt atents al que pugui passar. I hem parlat. Ens hem reunit amb la Federació Catalana, ens hem reunit... Hem muntat el partit conjuntament i evidentment aquest tema no l'hem tocat com a tal, però hi és. I jo també he parlat amb gent de les que ha presentat, clubs que han presentat part d'aquestes firmes i nosaltres, el missatge és el mateix: màxima transparència, que els processos compleixin els seus cauces regulars i ja està, perquè això sigui el més transparent possible. I a partir d'aquí els temps aniran dient.

Sí que és veritat, com li deia abans, que ens agradaria tenir la capacitat *a posteriori*, si arribés, a tenir el control màxim del que pugui passar, però com els deia, si es dona l'escenari veurem fins a on podem arribar. Nosaltres no..., o que tenim competència o no, és que no podem fer... Ja els ho dic, en l'anterior procés, sabent que hi havia hagut unes eleccions que no havien anat bé i que s'havien de repetir, no ens van ficar inspectors tampoc, i segurament aquell escenari era molt pitjor que l'actual segurament. I no ho dic, ho dic perquè no hi havia capacitat. No ho dic perquè no hi hagués voluntat, ni molt menys, tot al contrari. Ho dic perquè quedi clar.

És a dir, que màxima transparència, màxim treball del que ens toca i a partir d'ara mirarem els escenaris que vinguin. Nosaltres estarem molt atents, evidentment, i els nostres serveis jurídics també, perquè hi hagi la màxima transparència.

Respecte al tema d'Israel, vull dir que jo crec que aquí sí que hem fet una barreja massa inclús perillosa en alguns casos. Nosaltres, evidentment, amb el primer escenari, veient el que passava a Gaza i el que nosaltres consideràvem, evidentment

un genocidi i que creiem que, igual que hi havia anteriorment, hi havia hagut sancions a equips esportius en altres àmbits, com parlaven vostès de Rússia, etcètera. Nosaltres el que fem és parlar amb el Comitè Olímpic, parlar amb qui té la potestat de decidir qui participa i qui no participa a les competicions internacionals, sigui el Comitè Olímpic Internacional, federacions internacionals, fins i tot entitats privades –perquè l'Eurolliga no deixa de ser una entitat privada– i dir: Ei, si abans aquells no havien participat, creiem que ara... I també per un tema de seguretat dels nostres equips i els nostres jugadors, perquè al final competeixen en inferioritat de condicions. Un camp buit és inferioritat de condicions per als meus, no?, per als nostres equips i per als nostres esportistes. Per això no ens agrada tampoc aquest escenari, perquè està desvirtuant la competició, també.

En el moment nosaltres, d'això, en parlem amb el CSD també: Escolta, hauríem de fer força en aquest sentit. Fem la força que tenim i es va intentar i recordeu que estava tothom esperant, sobretot com sabeu, el futbol és el que tira molt la decisió de la UEFA en el sentit de què passava amb els equips internacionals. I nosaltres, tot i aquesta feina diplomàtica al màxim nivell que podíem nosaltres, decideix el Comitè Olímpic Internacional, decideix les competicions internacionals, federacions internacionals decideix que poden participar. A partir d'aquí, l'escenari per nosaltres és un altre que és garantir la seguretat dels nostres esportistes, com us deia abans.

Què fem? Doncs el primer partit més complicat que vam tenir era el de Manresa de la Champions, nosaltres parlem amb Interior, parlem amb el Consejo Superior. Quins escenaris tenim ara tenint en compte que la competició no es pararà? Doncs jugar a porta tancada és l'escenari amb el que al final entre..., també parlant amb el club, evidentment, decideix. Tot i segueixo dient que el que obliga això és a competir els nostres equips en inferioritat de condicions, cosa que també els pot afectar a nivell esportiu després els seus resultats. Però la decisió és aquesta per seguretat i aquí, a partir d'aquí, garantir aquesta seguretat tant a la gent que té la llibertat d'expressió, evidentment, per expressar el desacord amb una situació injusta a nivell humà, com la gent, els nostres esportistes, que hauran de competir amb unes condicions que no ens agraden, com són les de porta..., a porta buida.

Respecte al partit de Palestina, Israel, nosaltres, des del principi, quan se'ns va plantejar, vam creure que l'esport des del principi és una eina de pau, és una eina de transmissió de valors i que podia fer donar una imatge i una mirada diferent a tot el que estava passant, sempre amb aquesta idea de solidaritat, d'ajuda, també de denúncia pacífica, d'una situació que estava passant. En un mes, en poc d'un mes, a l'hora de fer el partit, amb un dimarts a la tarda a les sis i mitja de la tarda, trenta mil persones, crec que és un èxit i com també s'ha dit, crec que és un èxit de participació i a més de la manera que es va fer, d'una manera pacífica, reivindicativa, amb total respecte per a qualsevol, per a tothom que estava allà, amb les seves condicions, evidentment, i miraments polítics, però amb màxim respecte i trenta mil persones, no va ser fàcil. Va ser una feina complicada, però estem orgullosos, molt orgullosos d'haver portat aquest partit i d'haver fet una feina conjuntament també amb les associacions, perquè un dimarts a la tarda, com li deia abans, hi haguessin trenta mil persones a Montjuïc.

Jo poca cosa més, crec. Vull deixar clar que nosaltres, des del principi, ni molt menys i ho torno a repetir allò del principi, ni molt menys ens hem volgut ficar de perfil ni no sabem res, tot el contrari. El que jo volia saber des del principi és què està a la meua mà per millorar la situació, no només amb la Federació de Futbol, que és el cas que ja venia una miqueta mica d'abans, com us deia abans, sinó també perquè no passi en el futur amb altres federacions. Perquè ens podríem trobar també amb el cas amb altres federacions. Què podem fer? El que és potestat d'aquest nou departament o d'aquest departament és ficar ordre del Tribunal Català de Justícia, millorar el tema del registre, que es podrà evitar moltes situacions conflictives amb federacions, i, a partir d'aquí, amb els nostres serveis jurídics, sempre de la mà, analitzar la situació pràcticament pas a pas i dia a dia i donar resposta. Nosaltres hem donat la resposta quan han vingut i ens han requerit. La directora general es va reunir el dia següent pràcticament amb el Miguel Galán, que també li va demanar en el seu moment explicacions, etcètera, i amb la màxima transparència possible.

Ara l'escenari és aquest, sense avançar més. L'escenari és aquests quinze dies, validar aquestes firmes per part de la Federació. Estarem evidentment pendants. Una vegada es vegi si estan validades, si no estan validades, nosaltres actuarem

d'una manera o altra per a la màxima transparència possible i amb ganes, evidentment, de que hi hagi la màxima transparència possible.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable conseller. Si algun grup parlamentari vol fer ús de la paraula per alguna puntualització, per temps d'un minut, té la paraula el grup de Junts.

Montse Ortiz i Martí

No. Molt, molt ràpid. Nosaltres segurament compartim amb vostè que aquest procés ve de lluny i que, per tant, la responsabilitat que té és en aquest moment. I com que ja sabem que és un cas mediàtic, que, a més a més, afecta l'esport i vostè és el màxim responsable de l'esport, crec que esperar a possibles escenaris en el futur no és la seva responsabilitat. La responsabilitat és actuar quan abans, no esperar que hi hagi un problema i, a més, quan ja hi és. Per tant, tenim 441 clubs que han dit que prou. Tenim un cas judicialitzat en el qual deixem actuar la justícia que intervingui i que faci el seu camí. Però vostè, com a responsable del departament d'Esports, ha d'actuar quan abans. No esperar que hi hagin problemes, sinó anticipar-se i solucionar-los, perquè la seva competència és vetllar pel bé de l'esport català.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies.

Fitxer 11CE8

Algun grup més? Per part del Grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies. No, només recordar que hi ha quinze dies de termini perquè respongui la Federació. I sobretot, defensar que són les lleis les garants de la democràcia.

Gràcies.

El president

Candidatura d'Unitat Popular.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. No, és a dir, en cap moment penso que aquí s'ha intentat culpabilitzar de si eren vostès o eren els altres, perquè això que ha passat a la federació no és culpa de si hi eren uns o altres. Penso que ningú, almenys nosaltres, no hem enfocat cap aquí, sinó que hem enfocat és que siguin uns o uns altres, hi ha una responsabilitat i senzillament el que enfocàvem era cap aquí. I aquesta responsabilitat s'ha de preparar. El dir: «Ja veurem el que passa» és perillós, perquè ja hem vist el que ha passat: unes eleccions repetides, unes eleccions judicialitzades i que hi ha clars indicis, perquè així surt als atestats, que hi ha implicats una trama de treballadors i treballadores. I, per tant, veient que sí que hi ha una majoria que a més que compleix amb el que diuen, que són el mínim tant per cent són molts més del mínim tant per cent per demanar eleccions, per començar a preparar.

Diu: No tenim inspectors. Potser inspectors no, no ho sé. Precisament el que s'ha de treballar és buscar la manera per garantir que aquestes noves eleccions, que seran ara o d'aquí a un any, siguin netes. I està clar que no seran netes si hi ha persones implicades en l'atestat actual. Jo penso que això s'ha de treballar ja i no esperar a veure què va passant. Per tant, entenc que algunes coses no les pugui contestar, però d'altres una mica, no?, em dona la sensació que no s'han volgut acabar de posicionar.

El president

Algun grup més vol intervenir? Conseller, vol fer ús de la paraula?

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

No, una mica responent a l'última. Nosaltres, el que podem garantir que és una cosa que sí que està en la nostra mà és que hi haurà molts més clubs que estiguin regularitzats a l'hora de firmar que això és una garantia dels que hi havia en les anteriors, perquè en el tema del registre hi hem actuat.

I després aquesta pregunta, ja l'hem fet també als serveis jurídics: Bé, arribarà aquest escenari. És possible que arribi a aquest escenari? Què podem fer si no tenim aquesta capacitat inspectora? Bé, si és el cas, també internament estem analitzant, però ja li dic el nombre de clubs regularitzats, que això també és una garantia de que pugui anar millor del que va anar una altra vegada. Esperem que sí, si arriba aquest escenari, evidentment ja li asseguro que serà molt més alt, que per tant ja tenim com a mínim la nostra part de feina, crec, feta. Una part com a mínim.

I respecte al que m'ha dit vostè, nosaltres és que torno a insistir en el mateix. La nostra responsabilitat és la que és i les ganes de que tot es resolgui de la millor manera possible hi són des del principi i hem fet tot el que hem pogut des del principi. Estic convençut que si haguessin estat vostès aquí segurament haurien intentat fer el mateix, perquè és el màxim que es podia fer. És el màxim que es pot fer des del nostre, des del nostre àmbit i amb la nostra competència. I des del principi ho hem volgut. En el moment en què jo entro com a conseller i em diuen: Hi ha això damunt de la taula, que jo me n'assabento quan entro, evidentment, jo: Què podem fer? Com ho podem fer? I quan ho podem fer? I és el que hem fet. Els nostres serveis jurídics i en el tema administratiu que hem pogut fer o actuar, ho hem fet, d'acord?

Moltíssimes gràcies.

El president

Doncs gràcies per la compareixença. Suspenem per cinc minuts, d'acord?

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Bona tarda. Doncs reprenem la sessió.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya perquè informi sobre la situació de la federació i de la pràctica esportiva

356-01123/15

Sol·licitud de compareixença de José Miguel Calle Echevarría, director general de la Federació Catalana de Futbol, perquè informi sobre la situació de la Federació

356-01163/15

Sol·licitud de compareixença de Sergi Garrido Amestoy, vicesecretari general de la Federació Catalana de Futbol, perquè informi sobre la situació de la Federació

356-01164/15

I, per tant, en primer lloc cal que aprovem els punts 1, 2 i 3, que són sol·licituds de compareixença, en primer lloc, d'una representació de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya per informar sobre la situació de la Federació de la Pràctica Esportiva. També la del senyor José Miguel Calle Echevarria, director general de la Federació Catalana de Futbol, per informar sobre la situació de la Federació. I el punt 3 és la del senyor Sergi Garrido Amestoy, vicesecretari general de la Federació Catalana de Futbol, també per informar sobre la situació de la Federació. Les podem votar conjuntament?

Hi ha una substitució també, que anuncia en primer lloc el grup de Junts.

Montse Ortiz i Martí

Sí, gràcies, president. La diputada Abella substitueix al diputat Dalmases.

Gràcies.

El president

Podem votar conjuntament els tres punts? Per tant, votem.

Vots a favor d'aquesta sol·licitud de compareixença?

Queda aprovat per unanimitat dels assistents.

Proposta de resolució sobre la construcció d'un nou poliesportiu a Cervera

250-00498/15

I ara passem al punt número 6, que és la proposta de resolució sobre la construcció d'un nou poliesportiu a Cervera. És una proposta de resolució del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president! Molt bona tarda a tothom. Saludar la regidora d'Esports de la Paeria de Cervera, el president del Consell Comarcal i el tècnic d'esports de Cervera. I casualment, avui parlem de Cervera, quan justament aquest cap de setmana va ser notícia per convertir-se en capital mundial de MotoGP gràcies als èxits dels germans Márquez. Per tant, avui també em fa especial il·lusió poder debatre aquesta proposta.

Cervera necessita un nou poliesportiu. No per caprici, sinó perquè hi ha diverses causes que ho justifiquen. La comarca de la Segarra té uns 23.000 habitants i dinou municipis. Cervera i Guissona ja sumen gairebé 17.000 habitants i, per tant, entendran què Cervera acull molts dels esportistes d'arreu dels municipis de la comarca de la Segarra. Actualment, el Complex Esportiu Municipal té dos poliesportius, un que té més de cinquanta anys, amb problemes d'accessibilitat i nombroses barreres arquitectòniques, i un altre que no podem considerar-lo poliesportiu, sinó sala polivalent perquè no compleix les mesures mínimes per poder-hi realitzar certes competicions oficials.

A més a més, compten amb trenta-vuit equips federats, més esport base i diferents activitats que s'hi realitzen i, per tant, ja es poden imaginar lo complicat que resulta encaixar el volum d'activitats en aquestes dues instal·lacions. La Paeria és plenament conscient d'aquesta necessitat i, en aquest sentit, l'any 2022 va aprovar un projecte bàsic i executiu que fixava el preu de l'obra d'aquest nou poliesportiu en 4 milions d'euros. I què és el que demanem avui des de Junts per Catalunya? Per una banda, que la Conselleria cregui en el nou poliesportiu de Cervera, que acompanyi la Paeria i més concretament a la regidoria d'Esports, per determinar quin tipus de poliesportiu és el que més convé i també que col·labori a la vegada en la redacció d'aquest nou projecte executiu. I, com no pot ser d'una altra manera, perquè la Paeria no té prou capacitat econòmica

Fitxer 11CE9

doncs que el Departament i la Conselleria d'Esports ho acompanyi de recursos per fer possible que tinguem aquest poliesportiu. Perquè no és un tema únicament de Cervera, és una aposta comarcal i, a més a més, una aposta perquè les zones rurals puguem gaudir de l'esport en igualtat de condicions.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara el grup que ha presentat esmenes, que és el grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat Guillem Mateos Sellas.

Guillem Mateo Sellas

Molt bé. Gràcies, president. Com no? També afegir-nos a la felicitació a la ciutat de Cervera i en aquest cas als representants que avui estan aquí pel que ha comentat la diputada de Junts, que efectivament va ser capital de MotoGP, que és un esdeveniment molt poc usual i, per tant, hem de fer-nos també compartidors d'aquest èxit.

Quant a la proposta de resolució sobre el Poliesportiu de Cervera, des del nostre grup Socialistes i Units per Avançar volem reconèixer, en primer lloc, la importància d'aquesta iniciativa per a Cervera i també per a la comarca de la Segarra. En el cas de Cervera, una ciutat amb més de nou mil habitants, un teixit associatiu i esportiu molt actiu que reclama infraestructures adequades per garantir l'accés a l'esport de màxima proximitat.

Per tant, a aquesta proposta de resolució en qüestió donarem suport al punt 1, perquè compartim la necessitat d'obrir un espai de diàleg entre la Paeria de Cervera i la Conselleria d'Esports. I el principal motiu és perquè cal avaluar amb rigor si el projecte executiu aprovat l'any 2022 s'ajusta a les necessitats reals del municipi i a les exigències actuals en matèria d'accessibilitat, sostenibilitat i eficàcia energètica. I per això, com ja els he avançat, votarem a favor d'aquest primer punt.

Tanmateix, també donarem suport al punt 2. La col·laboració tècnica de la Generalitat en la redacció del projecte executiu és clau perquè el projecte sigui

viable, coherent i integrat en les polítiques esportives del territori. La nostra voluntat és que aquesta col·laboració permeti tenir un projecte definit i sòlid al més aviat possible, amb criteris tècnics que facilitin la seva execució i la cerca de finançament.

I pel que fa al punt 3, el nostre grup ha presentat una esmena que condicionava la dotació pressupostària a la integració del projecte dins del nou pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya, el PDIEC, per tal de garantir la prioritització de digital territorial i la coherència amb les necessitats globals del país des d'un punt de vista estratègic. I aquesta esmena, malauradament, no ha estat acceptada pel grup proponent i, davant d'aquesta situació, i tenint en compte la responsabilitat en la gestió dels recursos públics i la necessitat d'un marc planificat per prioritzar inversions, el nostre posicionament serà d'abstenció en aquest punt 3.

Tanmateix, reiterem la nostra predisposició i la del Govern per treballar amb la Paeria de Cervera des de la Conselleria d'Esports per trobar fórmules de cofinançament, calendaris realistes i solucions que garanteixin que el futur poliesportiu sigui una infraestructura útil, sostenible i accessible per a tota la ciutadania.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Seguim ara amb les intervencions de la resta de grups. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la senyora Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. En primer, lloc volia donar també la benvinguda als representants de la Paeria de Cervera i agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució també a la diputada Jeanine Abella i, des d'Esquerra, dir que compartim la idea principal que ens presenta aquesta proposta de resolució i és que Cervera necessita un nou pavelló.

L'actual poliesportiu, complex esportiu, és vell, obsolet i és insuficient pels equips diversos de Cervera, com així s'ha explicat. De fet, no és una necessitat actual, que coneguem avui en dia, sinó que ja ve de lluny i tal com així s'ha explicat i s'ha explicat, ja va ser el 2018 quan es va aprovar un avantprojecte per part del Consell Català també de l'Esport i al mateix ple de la Paeria també va aprovar aquest

projecte bàsic i executiu al 2022, d'un projecte per a aquest nou poliesportiu que rondava al voltant d'uns 4 milions d'euros.

Malgrat aquests compromisos polítics i aquests avenços tècnics que es van fer, el cert és que aquest finançament no ha arribat fins ara i tothom és conscient que un nou poliesportiu, que el cost no el pot assumir la Paeria de Cervera sola, per la qual cosa convé que la resta d'institucions, en aquest cas, facin i assumeixin la seva part de la responsabilitat.

Per tant, nosaltres estem d'acord amb els punts que es presenten en aquesta proposta de resolució. D'una banda, evidentment, de fer una reunió de treball des de la Generalitat al Departament d'Esports o qui competeix amb el Govern de la Paeria de Cervera per tal d'avaluar aquest projecte i veure que s'adeqüi a les necessitats actuals i que es faci al més aviat possible, que hi hagi col·laboració també en la redacció del nou projecte executiu d'aquest poliesportiu tan necessari per a la ciutat de Cervera i que també es pugui fer al més aviat possible. I nosaltres també estem d'acord en què es pugui destinar la partida pressupostària corresponent perquè es puguin iniciar les obres d'aquest poliesportiu al més aviat possible també, i que, en tot cas, aquest nou equipament sigui una realitat per la ciutat, pels cerverins i cerverines i per tota la zona.

S'ha parlat que no és només un projecte de Cervera, que també, evidentment, sinó que també és un projecte de comarca i en definitiva, és un projecte, un equipament esportiu de país, per garantir justament l'equitat territorial i perquè qualsevol equipament esportiu que garanteixi la pràctica esportiva és també una manera de fer cohesió i de treballar pels valors més enllà de la pròpia pràctica esportiva, per la qual cosa nosaltres donem suport i treballarem per sumar-nos-hi i fer-ho possible.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor Manuel Reyes López.

Manuel Reyes López

Gracias, presidente. Bueno, en primer lugar, quisiera también aprovechar para saludar a los representantes de Cervera que hoy nos acompañan y también felicitar a dos personas que son todo un referente, un referente nacional, los hermanos Márquez, que hacen que el conjunto de los españoles vivimos cada vez que vemos esos triunfos en el ámbito del motociclismo.

Veíamos hace un momento cómo el Govern comparecía, el Gobierno comparecía, pero más centrado en las selecciones catalanas que en que los catalanes practiquen deporte. Más preocupados en llenar el Estadio Olímpic que preocupándose de lo que realmente le interesa el conjunto de la ciudadanía, que es el deporte inclusivo, el deporte infantil, el deporte base, el estado de las instalaciones deportivas en Cataluña y que practicar deporte no es un capricho, sino también es una necesidad en el ámbito de la salud de las personas.

Por tanto, nosotros lo que reivindicamos es que el Govern atiende a las necesidades reales que tiene el conjunto de los catalanes y hoy se nos trae nuevamente una propuesta razonable desde el ámbito municipal de la necesidad de nuevas instalaciones y de mejora de las instalaciones deportivas. La gran mayoría de las instalaciones deportivas en Cataluña están en manos de los ayuntamientos y, por tanto, hace falta el compromiso del Govern de Generalitat de Catalunya para que ponga recursos, para que ayuden a los ayuntamientos y que todas esas necesidades deportivas que tenemos en el conjunto de nuestra comunidad se puedan tirar adelante.

Por tanto, desde el Partido Popular daremos apoyo a esta propuesta y seguiremos reivindicando que el municipalismo se practica con inversión, con recursos y no con palabras.

El president

Gràcies, alcalde diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies. Jo seré molt breu, perquè em penso que poca cosa es pot dir davant d'una iniciativa d'aquest tipus, que és que sí, evidentment s'ha de donar suport. I si

hi ha alguna comarca, algun municipi on li falta determinades instal·lacions esportives i des del Parlament s'hi pot fer aquest servei, doncs fem-ho.

Però sí que vull puntualitzar una cosa i és no ens quedem només en la construcció d'aquestes instal·lacions, sinó que crec que la Generalitat també ha de donar un seguiment. Ha d'estar al costat dels ajuntaments per tal que el manteniment d'aquestes instal·lacions no acabi sempre recaient sobre ells, sabent que tantes vegades els ajuntaments tenen dificultats per poder portar-ho a terme.

Llavors simplement des de VOX donar-li suport i recalcar això: La Generalitat ha de fer costat els ajuntaments per ajudar en aquells moments on no puguin mantenir les instal·lacions esportives. No és només construir-ho sinó és seguir al seu costat, que és estar al costat dels esportistes i estar al costat dels nois que les faran servir.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Pel grup parlamentari de Comuns renuncio al torn. Només aprofito per saludar les persones que ens acompanyen des de Cervera i sumar-me, evidentment també, com no pot ser d'una altra manera, a les felicitacions als germans Márquez.

Per tant, seria ara, no havent..., excusat abans la seva presència al grup parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular, no hi ha presència del Grup Mixt. Per tant, seria el Grup Parlamentari de Junts, que té un temps de dos minuts per manifestar-se respecte a les esmenes.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president de nou. No hem acceptat l'esmena que proposava el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar perquè enteníem que rebaixava molt les pretensions i l'objectiu d'aquesta proposta de resolució. Agraïm que el PSC hagi decidit donar suport al punt 1 i 2, que no és més que donar suport a l'Ajuntament de Cervera. Això és molt fàcil, però una vegada més, i com ens té acostumats, quan es tracta d'anar de debò i de posar recursos damunt de la taula, que és el punt tercer, per incompareixença o abstenció, com serà aquest cas, no hi són. La Conselleria ha decidit que el pla de xoc no pugui incloure obra nova i que 127 milions fins al 2028 són suficients. El PDIEC va a banda, però sí que és veritat que s'ha dit i s'ha

manifestat que fins el 2028 no hi ha intenció de fer equipaments nous, sinó de mantenir els que ja tenim. És una decisió unilateral del Govern socialista, legítima però unilateral, i tenint en compte que estan en minoria, doncs cal que avui puguem sotmetre a votació si això a la resta de grups ens sembla bé o no.

Nosaltres creiem que calen fer excepcions si són urgents i justificades, i al parer de Junts per Catalunya, el poliesportiu de Cervera cal que sigui una d'aquestes excepcions i és justament això el que avui portem a votació.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Preguntar si algun dels grups vol votació separada. Entenc que, segons el que s'ha manifestat, podrien votar l'1 i 2 i després el 3. Per tant, passem a votar.

Vots a favor dels punts número 1 i 2?

Per unanimitat dels assistents queda aprovat el punt.

Vots a favor del punt número 3?

Tots els grups assistents, és a dir, Esquerra Republicana, Partit Popular, Vox en Catalunya i Junts, 11.

I abstenció?

Del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, que és 5.

Vots en contra?

Que no n'hi han. Per tant, 11 vots a favor i 5 abstencions, queda aprovat també el punt 3.

Aixequem la sessió. Fins la propera. Els portaveus, si es poden quedar un segon i acabem de tancar.

La sessió s'aixeca a...